



CENEJŠA ALTERNATIVA ZA GREZNICO

Visokim stroškom za
nove biološke čistilne naprave
se lahko izognemo

11

HOČANI KADETSKI DRŽAVNI PRVAKI

Odbojkarji Hoč v domači
dvorani pometli s konkurenco
in osvojili novo zlato

19

»ZASLUŽILA SEM SI ANGLIJO«

Nika Merkuš premagala vse
nasprotnike v televizijskem
tekmovanju Abeceda

43



utrinki
BREZPLAČNA REVUJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 15, številka 2, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

OSTALI ČLANI
Majda Strašek Januš
Martin Kramar
Petra Trstenjak
Mojca Rakovič
utrinki@hoce-slivnica.si

OBLIKOVANJE
Biro Biro d.o.o.,
Monika Lovše Rošker
monika.lovse@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Predstavitev starodobnih motorjev mlaj-
šemu rodu, Drago Rečnik, Liam Rakovič.
Foto: Mojca Rakovič.

TISK
Grafis d.o.o., info@grafis.si

Naklada 3950 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpri-
sano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrst-
vo za kulturo pod zaporedno številko 72. Za
glasilo se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite
na naslov uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje vas naprošamo, da
fotografij ne vstavljajte v Word doku-
mente zraven besedila, temveč jih pose-
bej pripnete v elektronsko pošto v .jpg
ali drugem formatu. Navedite avtorja
fotografije in opis vsebine fotografije.
Prispevki naj bodo podpisani, razvidna
naj bosta datum in kraj pisanja, oprem-
ljeni naj bodo z naslovom in avtorjem
besedila. Članki za glasilo naj bodo iz ob-
dobja med dvema številkami glasila in
naj ne bodo daljši od 1800 znakov s pres-
ledki (polstranske objave) in 4000 zna-
kov (celostranske objave). Uredništvo si
pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso hon-
orirani. Ponatis v celoti ali posameznih
delov glasila je mogoč le s predhodnim
pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za odda-
jo prispevkov za naslednjo številko je do
12. oktobra 2015.



Počitnice

➡ Marko Soršak, župan

Težko pričakovani poletni dnevi so pred nami. S tem se končujejo seje ob-
činskega sveta, ki so bile v tem letu dokaj umirjene in složne. O tem, kako
deluje občinski svet, lahko ocenite tudi sami ob ogledu posnetkov sej na
BK TV, kasneje pa so posnetki tudi na portalu lokaletec.si.

V spomladanskih dnevih je bilo vreme dokaj muhasto, od nenadne vročine
do obilnih nalivov, ki so oteževali delo na gradbiščih, kjer se gradi kanali-
zacija. Dela po mnenju nekaterih, predvsem tistih, ki nimajo strokovnega
znanja na tem področju in projekta ne poznajo poglobljeno, potekajo prepočasno.
Del cest v Spodnjih Hočah in Hotinji vasi to zimo ni bilo asfaltiranih, saj
so potekala dela, ki jih v zimskem času ni mogoče izvajati. To je pri sta-
novalcih v teh območjih, razumljivo, povzročilo nemalo slabe volje. Nihče
si ne želi preživeti zime ob gradbišču, katerega stanje vsako sneženje ali
močnejši naliv še bistveno poslabša, ob suhem vremenu pa je prisotno
prašenje, ki je prav tako izjemno neprijetno. Država je v preteklosti, od leta
2004 do leta 2011, po enajstih vlogah dodelila sredstva za izgradnjo ka-
nalizacijskega omrežja. Zelena luč za izbiro izvajalca pa je bila dana komaj
v drugi polovici 2013. Posledično smo primorani v krajšem času zgraditi
širše območje kanalizacije in ne del po del (»ulico po ulico«), kakor je bilo
predvideno v začetku projekta. To seveda terja večjo strpnost občanov.

Prihaja tudi čas, ko bi lahko prišlo do morebitnih težav s pitno vodo, zato
vas naprošam, da se prijavite na brezplačno e-pošto in SMS- obveščanje,
da vas bomo v najkrajšem možnem času lahko obvestili o morebitni neu-
streznosti. Verjetno se v vsakem gospodinjstvu najde mobilni telefon, tudi
starejše generacije so si z mobilniki že domače. Tisti, ki se ne znajdete s
prijavo na omenjene novice, ali nimate dostopa do interneta, lahko za prija-
vo pokličete v režijski obrat občine, kjer boste prejeli potrebne informacije.
Naši šolarji zaključujejo letošnje šolsko obdobje in pred vrati so težko pri-
čakovane počitnice. Njim, kot tudi vsem ostalim občanom, želim lepo pre-
živeto poletje, bodisi na tujem bodisi v naši prelepi občini.

Naslednja številka izide oktobra 2015.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 6 **Ne manjka niti mladine, žensk in veteranov**
Danilo Smogavec
- 8 **Izgradnja kanalizacije v občini se nadaljuje**
Maja Krajnc
- 10 **»Gre za veliko investicijo v našo komunalno infrastrukturo«**
Marko Soršak



4 / Na pohod prišla le ena pohodnica

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 13 **Stroji bodo zahrumeli prihodnje leto**
Marko Peter
- 17 **Koliko za kanalizacijski priključek?**
Maja Krajnc
- 18 **Zamenjanih 926 zastarelih svetilk**
Milan Železnik



15 / Odprtje zdravstvene postaje jeseni

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

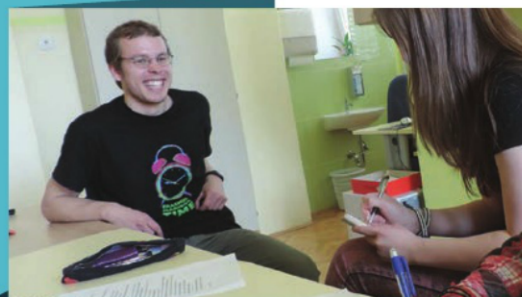
- 21 **Formiske o(b)stale v elitni družbi**
Borut Paul
- 24 **Glasovi slivniških slavčkov odmevajo že 15 let**
Martin Kramar
- 28 **Ožvitev pozabljene »Rogoške noči«**
Uroš Blažič



20 / Minice Formisa za zgodovino

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 29 **Turistični zemljevid po otroško**
Veronika Tonejc
- 30 **Mladi germanisti v čokoladnih nebesih**
Sara Kolmanič
- 37 **Primož Suhodolčan: »Ko bi dan le imel vsaj 25 ur«**
Pia Pravdič



31 / Slovenija je lepa že preko interneta

ZANIMALO VAS BO

- 42 **Brez pavze dela že 365 dni**
Mojca Rakovič
- 45 **Prepevala je več kot petdeset let**
Milena Crnjac
- 48 **Dvajseterica s popolnim uspehom**
Irma Bračko



44 / Vojne grozote te vedno spremljajo

Na pohod prišla le ena pohodnica

Športna zveza Občine Hoče-Slivnica je s pestrim programom, a slabo udeležbo, priredila 2. Dan športa

Predpriprav za Dan športa smo lahko bili deležni en teden pred našim dnevom športa na športnem vikendu v Mariboru, ki ga od daleč in naokoli tudi naši občani množično obiskujejo. Pa se je tudi nam nasmehnila sreča z vremenom in končno smo dočakali 2. Dan športa, ki se je 13. junija odvijal v naši občini, in bi ga lahko veliko bolj izkoristili za rekreacijo in druženje, kot smo ga. Številna društva in posamezniki so se potrudili po svojih najboljših močeh, da bo ta dan s športno vsebino čim bolj zanimiv, raznolik in namenjen vsem občanom, ki bi se lahko rekreativno in podružili z družino, s sosedi, z ostalimi znanci in sokrajani, pa so to izkoristili le posamezniki. Prosili smo Bojana Geiserja, sekretarja Športne zveze Občine Hoče-Slivnica, da podeli z nami nekaj besed: »Predstavilo se je 17 klubov oz. društev v 27 različnih športnih dejavnostih. Odziv društev in klubov je bil zopet nad pričakovanji, skrbi nas le nezainteresiranost naših občanov ob takšnih prireditvah.«

Včasih se sprašujemo, ali je to prednost, da imamo majhne otroke, da lahko gremo z njimi ven, da spodbujamo radovednost in igrivost, ali je to ovira in bi raje ostali ves dan v hiši, kjer se počutimo varno in udobno. Športni dan je bil namenjen majhnim in velikim otrokom po duši in po

letih. Velika napihljiva gusarska ladja in krokodil pred športno dvorano Hoče sta razveselila le nekaj majhnih nadobudnežev, ki so ju prišli preizkusit. Med drugimi smo tam srečali tudi našega župana, ki se je s celotno družino v športni opremi udeležil najmnogičnejše športne prireditve v občini. Malo smo pokukali še v šolsko telovadnico, kjer se je preko 150 mladih judoistov udeležilo finala šolske judo lige v organizaciji Judo Kluba Hoče.

Rekordni štirje

Sobotno dopoldne je bilo obeleženo s predstavitvijo posameznih športnih panog in društev iz občine na različnih lokacijah le-te. Veliko povpraševanje čez leto je bilo v nasprotju s to soboto, saj je tokrat igrišče za odbojko na mivki samevalo, ker se nihče ni odločil za to vrsto igre, ki so jo organizirali člani ŠD Hoče. Rekord vseh rekordov sta dosegla dva pohoda, in sicer pohod po Kotnikovi pešpoti v organizaciji OK Formis in po Zeleno-modri poti v organizaciji ŠD Reka - Pohorje, saj so prišli štirje udeleženci. In še popoldanski orientacijski pohod z osnovami preživetja v naravi, ki ga je organiziral Spirit klub Kristal, ni množično pritegnil občanov. Kje je tista stara miselnost, da z rekreacijo, pa naj bo to odbojka ali pohod, ohranjamo

zdravje, vitalnost in zmanjšamo stres ter depresijo?

Nekoliko bolj živahno je bilo dopoldne pred športno dvorano, kjer so se pripravljali na rekreativni tek, ki ga je organiziralo Športno društvo Aktivna in športna. Prav lepo je bilo opazovati številne občane, ko so se v pisani športni opremi razgibavali in kramljali z nasmehom na obrazu. In tudi pri balinarjih je bilo veselo. Balinarski klub Hoče je v dopoldanskem času organiziral predstavitev svojih panog, in sicer balinanja in kegljanja s kroglo na vrvi. »Vas zanima balinanje?« me je nagovorila gospa, ki je ravnokar zalučala kroglo proti ostalim krogam, in je bila vesela vsakega radovedneža. Bojan Geiser nam je še povedal: »Popoldan pa si je bilo možnost ogledati tudi odločilno tekmo v balinanju za napredovanje v 1. državno ligo med Hočami in Velenjem, v kateri so zmagali domačini (14 : 8).« Bravo naši!

Adrenalin

Športno dvorano smo na ta dan maksimalno izkoristili. Ko gremo mimo zagrehtih in glasnih odbojkarjev, kjer je bil organiziran turnir v odbojki za društva upokojencev naše občine, nas pogled pritegne v sobo, kjer nič kaj veliko ne govorijo, so nasmejani, a včasih tudi za-



Razgibavanje občanov pred rekreativnim tekom.



Pri zbirnem mestu malo pred začetkom pohoda po zeleno-modri poti še ni bilo nikogar.



Turnir v odbojki.

mišljeni, in s kartami v rokah. Tarok je tisto, kar jih druži in veseli. Društvo za družabne igre Pagat pa je organiziralo tekmovanje v taroku.

Za tiste, ki imajo radi hitrost, pa so bili razstavljeni starodobniki v organizaciji ORC Muflon »Off road« – člani Jeep kluba Pohorje in AMD Orehova vas z dvema tekmovalcema so nas s spretnostno vožnjo zapeljali med količki, za še več adrenalina pa je bil možen ogled treninga motokrosa v Radizelu v organizaciji AMD Orehova vas.

V popoldanskem času so se v Večnamenski športni dvorani Hoče predstavile nogometne šole naše občine z najmlajšimi igralci. Športno društvo žena Hoče je organiziralo vadbo z raznimi pripomočki in dvorani VŠD. Športno društvo Aktivna

in športna je predstavilo skupinsko vadbo zumba. Obstaja še sploh kateri šport, ki bi si ga lahko občani zaželeli in ki ni bil zastopan?

»Teniški klub Hoče se je predstavil s teniško šolo, katere gostja je bila nekdanja 55. igralka sveta in finalistka turnirja mešanih dvojic v Wimbledonu, Tatiana Perebiynis iz Ukrajine,« je še pojasnil sekretar športne zveze. Tudi Strelsko društvo Franc - Lešnik Vuk je na ta dan z nami delilo znanje in možnost praktičnega streljanja ter dalo na ogled razstavo orožja.

Jeklene ptice

Jeklene ptice visoko nad nami nas lahko velikokrat opomnijo, da je v naši bližini Letalski center Maribor, ki je za nas pri-

pravi dan odprtih vrat na letališču, kjer si je bilo možno ogledati večje letalo in skoke s padali. Ljubitelji rastlin in narave so lahko s kuponom za prost vstop brezplačno obiskali Botanični vrt Univerze v Mariboru - Hoče. Za vse ljubitelje ribolova je Ribiško društvo Maribor organiziralo dan odprtih vrat v ribniku Pivola, kasneje pa pred dvorano v Hočah razstavo ribiške opreme. Za vsakega nekaj. In na različnih lokacijah.

S celodnevno razstavo se je predstavilo tudi Športno društvo akademija Sašo Kragelj, Rafting klub Maribor pa je predstavil celotno opremo za rafting. Popoldne smo občani lahko izkoristili predavanje na temo Sonce naš prijatelj ali sovražnik, kjer so bili podani različni ukrepi pred soncem. »Svizec« je poskrbel, da so se tudi naši malčki razgibali, saj je bila organizirana vadba otrok. Naš občinski Dan športa se je zaključil s turnirjem v malem nogometu med krajevnimi skupnostmi naše občine, na katerem so slavili igralci KS Rogoza.

Od nas, občanov, je odvisno, ali bo naslednje leto 3. Dan športa Občine Hoče-Slivnica dobro obiskan ali ne. Gibanje ni samo šport. Je veliko več, saj dobro vpliva na naše počutje, zdravje in miselni razvoj. Ne zamudimo priložnosti čez eno leto in izzovimo sebe in ljudi okrog nas s športno akcijo v skrbi zase! Pa še veliko športnih dni, vse dni v letu.

➡ 🇸🇮 Mojca Rakovič



Predstavitve balinanja za občane.

Ne manjka niti mladine, žensk in veteranov

Gasilci iz Hotinje vasi so praznovali visok jubilej – 110 let obstoja društva

Hotinja vas je bila v soboto, 20. junija, ponovno slovesna. Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Hotinja vas smo praznovali visok jubilej, in sicer 110 let obstoja društva. Da, že 110 let je minilo od takrat, ko se je v glavah naših prednikov rodila in izoblikovala ideja o ustanovitvi požarne obrambe v Hotinji vasi. Gnala jih je misel, kako zaščititi svoje va-

ščane in trdo prigarano imetje pred požari in drugimi naravnimi nesrečami. Vedeli so, da se bodo uspešno zoperstavili ognju in njegovim posledicam samo, če bodo dobro organizirani in usposobljeni. Jubilejna proslava je bila v znamenju vseh rodov gasilcev, ki so temelj, ki je bil postavljen leta 1905, trdno nadgradili s svojim delom in z uspehi. Tako ima-

mo danes društvo, ki ima veliko članov, med katerimi ne manjka mladine, žensk in veteranov. Imamo sodobne prostore, opremo in usposobljene operativce. Vsi so pripravljeni pomagati ljudem v nesreči prostovoljno, brez plačila, brez prisile. Zaznamujejo jih tiste plemenite lastnosti, ki so skozi stoletje notranje bogatile vse hotinjske gasilce.



Slovesna proslava se je pričela s parado gasilcev.

Vaja

Praznovanje se je pričelo že v sredo z gasilsko vajo, na kateri so sodelovala društva gasilskega poveljstva Občine Hoče-Slivnica in mariborski poklicni gasilci. Na vaji smo pokazali svoje znanje, kako ravnati v primeru požara, gledalci pa so lahko videli, s kakšno tehniko v društvi razpolagamo.

Sobotne svečanosti se je udeležilo več eminentnih gostov, na čelu z županom Občine Hoče-Slivnica, Markom Soršakom, in poveljnikom Gasilske zveze Slovenije, Francijem Petkom.

Slovesno proslavo smo pričeli s parado gasilcev, v kateri je sodelovalo preko 110 gasilcev iz več društev. V nadaljevanju je zbrane nagovoril predsednik društva Danilo Smogavec in v svojem govoru po-



Gasilci so pripravljeni pomagati ljudem v nesreči prostovoljno, brez plačila, brez prisile.



Posebna zahvala je bila izrečena tudi županu Marku Soršaku.

udaril pomen gasilcev v sistemu zaščite in reševanja in njihovega dela v lokalnih skupnostih. Izrekel je javno pohvalo vsem članom društva za njihovo delo, vaščanom in krajanom pa za njihovo pomoč. Posebna zahvala pa je bila izrečena tudi županu Marku Soršaku, ki na čelu Občine dobro sodeluje z gasilskimi društvi. Občina Hoče-Slivnica pa je bila tudi

glavni sponzor prireditve, ki je brez njene pomoči ne bi mogli izvesti.

Odlikovani

Župan Občine Hoče-Slivnica je v svojem slavnostnem nagovoru poudaril pomen gasilcev v kraju, pohvalil njihovo zagnano delo in dobro sodelovanje z lokalno skupnostjo. Tudi poveljnik Gasilske zve-

ze Maribor in predstavnik Gasilske zveze Slovenije sta izrekla zahvalo domačim gasilcem za njihovo delo in doprinos k razvoju gasilske organizacije v preteklem obdobju.

Za kulturni spored na prireditvi so poskrbeli pevci Društva upokojencev Orehova-Hotinja vas in člani folklorne skupine Kulturno-umetniškega društva Milke Zorec iz Hotinje vasi. Povezovalce sporeda na prireditvi in vsi govorniki pa so poudarili tudi pomen dneva državnosti naše mlade države.

Za svoje predano delo v gasilskih vrstah je bilo nagrajenih več članov našega društva. Visoko odlikovanje za posebne zasluge pa sta prejeli dve naši članici, Marjetka Frasn in Marjetka Vnuk.

Po svečani proslavi je sledila vrtna veselica pod šotorom z ansamblom Vesele Štajerke. Po trdem delu je potrebno tudi nekaj zabave. V sproščenem ozračju pa smo se lahko člani društva z našimi gosti pogovorili o nadaljnjih aktivnostih.



Pod šotorom v Hotinji vasi so se zbrali tudi predstavniki Gasilske zveze Slovenije.

➡ 🇸🇮 Danilo Smogavec



Izgradnja kanalizacije v občini Hoče-Slivnica se nadaljuje

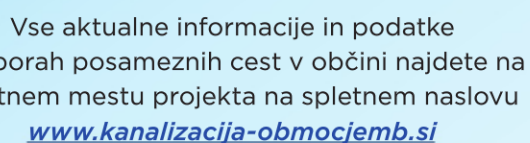
Projekt Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Maribora – širše prispevno območje CČN Maribor se nadaljuje po zastavljenih načrtih. Do konca meseca maja smo tako zaključili že okrog 75 % del na projektu, trenutno pa se dela izvajajo na Orehovi cesti; kjer pa je kanalizacija že izgrajena pa se pripravljajo ceste za asfaltiranje. Tako predvidevamo, da bodo do konca julija asfaltirane ulica Na Devcah, Ravna ulica ter H kanal in Vrtna, K potoku ter Stranska ulica. V mesecu juliju se bodo pričela dela tudi v Radizelu, in sicer se bo pričela gradnja tlačnega voda ob Mariborski cesti do Vilenske ceste ter kanal 3, ki prav tako poteka ob Mariborski cesti proti Ulici talcev.

V Spodnjih Hočah pospešeno izvajamo asfalterna dela na regionalni cesti, celoten projekt v Hočah pa bo zaključen do konca meseca avgusta.

Za lažjo predstavbo si lahko na naslednji strani ogledate zemljevid območja, na katerem so označeni posamezni sklopi gradnje v naši občini Hoče-Slivnica.

V skupnem projektu Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Maribora – širše prispevno območje CČN Maribor sicer sodelujejo štiri sosednje občine: Mestna občina Maribor, Občina Duplek in Občina Miklavž na Dravskem polju, v naši občini pa je predvidena izgradnja treh glavnih kolektorjev s sekundarnimi uličnimi vodi: glavni kolektor Hotinja vas–Rogoza, ki je že izgrajen, Hotinja vas–Radizel in Glaserjev trg–Rečnik. V sklopu celotnega projekta bo izgrajenih okrog 21 kilometrov kanalizacijskega sistema, 4 črpaljšča, 2 dušilna objekta in 2 razbremenilnika. Na kanalizacijsko omrežje se bo po koncu projekta priklopilo predvidoma 3.225 novih uporabnikov.





OPERACIJO DELNO FINANCIRA
REPUBLIKA SLOVENIJA



»Gre za veliko investicijo v našo komunalno infrastrukturo.«

O projektu Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Maribora – širše prispevno območje CČN Maribor smo se na kratko pogovarjali tudi z županom Občine Hoče-Slivnica, gospodom Markom Soršakom.

Gospod Soršak, ko se je projekt Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Maribora – širše prispevno območje CČN Maribor začel izvajati, ste bili njegov koordinator, zdaj ste župan nosilne občine projekta Hoče-Slivnica. Projekt torej dobro poznate. Kako ga ocenjujete?

Omenjeni projekt je tako za občino Hoče-Slivnica kot za vse preostale občine, ki v njem sodelujejo, Mestno občino Maribor, Občino Duplex in Občino Miklavž na Dravskem polju, prav gotovo zelo pomemben. Gre za veliko investicijo v našo komunalno infrastrukturo in zajema obsežna dela na terenu. Zdaj, ko se bližamo koncu projekta, se šele prav zavedamo, kako veliko delo smo opravili in koliko naporov je to zahtevalo tako od nas kot od izvajalcev in nenazadnje od občanov, ki so se in se še srečujejo z neprestanimi zaporami cest in prekopenimi ulicami. Prepričan sem, da bomo po zaključku projekta vsi zadovoljni, da je to za nami in da smo naredili dobro stvar za prihodnost naše občine in občanov.

Kaj ste na projektu že naredili v občini Hoče-Slivnica in kaj vas še čaka?

V naši občini smo pravzaprav opravili že več kot tri četrtine del, trenutno se asfaltira regionalna cesta Maribor–Areh in Spodnjih Hočah, v ulicah, kjer je kanalizacija že izgrajena, pa se izvajajo dela za pripravo asfaltiranja (npr. Vrtna ulica, K potoku, Stranska, Na Devcah, Ravna in H kanalu). Prav tako se je že začela izgradnja kanalizacijskega sistema na Orehovi cesti. Do konca leta nas čaka še izgradnja kanalizacije na Rački cesti in Livadni ulici v Hotinji vasi ter v Radizelu, natančneje v Hudourniški, Opekarniški, Rački ulici in Ulici talcev ter izgradnja tlačnega voda ob Mariborski cesti do Vilsenske ceste in povrnitev vseh cestišč v prvotno stanje.

Kakšna bo opremljenost občine s komunalnimi priključki po zaključku projekta?

Predvidevamo, da se bo po zaključku projekta na kanalizacijo priključilo 3225 novih uporabnikov, načrtujemo pa tudi subvencioniranje malih bioloških čistilnih naprav za tiste uporabnike, ki se na kanalizacijo ne bodo imeli možnosti priključiti. Gre predvsem za prebivalce hribovitih delov, kamor kanalizacijsko omrežje zaradi narave terena ne bo nikoli seglo. Na ta način bomo poskrbeli, da bodo vsi občani, ne glede na to, v katerem delu občine živijo, v enakovrednem položaju.

Kako sodelujete z občani?

Gre za projekt, v katerem smo dodobra prekopalii številne ceste in poti. Brez tega žal ni šlo. Seveda je prišlo tudi do kakšnih neljubih zapletov, ampak trudili smo se, da smo jih reševali sproti in v zadovoljstvo vseh vpletenih. Istega pa si, seveda, želimo tudi vnaprej. Pred nami je namreč še kar nekaj dela.

Kdaj bo projekt zaključen?

Projekt Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Maribora – širše prispevno območje CČN Maribor mora biti zaključen do konca letošnjega leta, torej do 31. 12. 2015. Ker ga sofinancirata Kohezijski sklad Evropske unije in Republike Slovenija je to datum, ki ga absolutno moramo upoštevati in glede na potek del menim, da nam bo to tudi uspelo.

Dogajanje na projektu lahko sicer spremljate
tudi preko spletnega mesta projekta
www.kanalizacija-obmocjemb.si



Operacija delno financira Evropska unija in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013, razvojne prioritete »Varstvo okolja – področje voda«, prednostne usmeritve »Odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod«



Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Kohezijski sklad



OPERACIJO DELNO FINANCIRA
REPUBLIKA SLOVENIJA



Naravna in cenejša alternativa za greznico

Poskusa Občine Hoče-Slivnica dokazala, da se lahko s preparatom Eco Tabs izognemo visokim stroškom za nove biološke čistilne naprave

V Sloveniji je vsaj 300 tisoč nerešenih primerov pretočnih greznic. Glede na aktualno zakonodajo bo namreč do leta 2017 potrebno sanirati oziroma predelati stare pretočne greznice. Alternativne možnosti so nepretočne greznice ali rastlinske čistilne naprave (RČN) oziroma biološke čistilne naprave (BČN), ki pa so povezane z zelo visokimi investicijskimi stroški. Doslej te relativno drage rešitve niso imele alternative. A le doslej. Na pobudo župana Občine Hoče-Slivnica, Marka Soršaka, smo uspeli dokazati, da obstaja tudi druga, naravna in bistveno cenejša alternativa.

V greznici se namreč odvija biološki proces, ki po naravni poti zagotavlja razgradnjo biološkega blata in organskih snovi. Če bi zaprli dotok v greznico, bi v roku nekaj let mikrobiologija sama razgradila vse organske snovi v njej. Rešitev je torej popolnoma naravna, le propočasna. V ZDA so se tej temi zelo podrobno posvetili. Ugotovili so, da različne vrste bakterij, zmešane v pravem razmerju in pravi količini, izjemno pospešijo proces razkroja. Rezultat teh raziskav pa je mikrobiološki preparat Eco Tabs.

Dva testa

Eco Tabs je popolnoma naraven mikrobiološki preparat, ki ob 14 vrstah aerobnih bakterijskih družin vsebuje še sodo bikarbono, ki bakterijam zagotavlja kisik, in dekstrozo, ki je optimalno hranilo za bakterije ob rehidraciji (stik z vodo, ki jih aktivira). Produkt je v dveh oblikah, in sicer v počasno topni tableti in v prahu v vodotopni vrečki. Za razgradnjo blata v greznicah je optimalna kombinacija tablete in vrečke, ki se v tej kombinaciji aplicira zgolj dvakrat v razmiku tedna dni. Rezultat po dveh oz. treh tednih je osupljiv, kot je razvidno tudi iz fotografij, ki smo jih naredili na testu.

Da bi test bil kar se da neodvisen, je Občina Hoče-Slivnica v začetku leta pozvala občanke in občane, da se prijavijo na brezplačen test čiščenja greznice. Prišlo je nekaj deset prijav, od katerih smo izžrebali dve. Dve popolnoma različni. Prva je bila v Pivoli in ni bila sčističena že več kot deset let, druga pa je bila v Radizelu in čiščena pred dvema letoma. Pri slednji smo ob prvi aplikaciji ugotovili, da ni nobene skorje, ima pa na dnu približno 40 centimetrov blata. Že po tednu dni ni bilo več mogoče odčitati globine blata, saj se je blato tako razredčilo, da je enostavno spolzelo iz merilne palice.

V primeru deset let nečističene pivolske greznice je bila situacija bistveno drugačna. Ta je namreč imela na dnu kakšen meter blata in 50 centimetrov debelo trdo skorjo. Da smo sploh uspeli skozi skorjo potisniti preparat do vode, smo si morali pomagati z jekleno palico. Po prvem tednu oziroma pri drugi aplikaciji na skorji ni bilo videti posebne razlike, a je bilo na dnu za pol manj blata. Po dobrih dveh tednih delovanja je skorja že popolnoma spremenila barvo in predvsem gostoto. Kot je razvidno iz fotografij, je v začetku tretjega tedna skorja že bila razgrajena do te mere, da je prepuščala vodo in blata na dnu več ni bilo nič. Po štirih tednih pa tudi skorje tako rekoč več ni bilo videti. Rezultat je presenetil vse, še najbolj pa lastnika.

➡ Maja Krajnc



Plus za naravo

Marko Soršak: »Ker so investicije v nove biološke ali rastlinske čistilne naprave zelo visoke in ker Slovenija in njeni državljani trenutno nismo v najboljši finančni kondiciji, se nam je zdelo smiselno poiskati alternativo. Na začetku smo sicer iskali rešitev za težko dostopne greznice, a je Eco Tabs tako učinkovit, da bi ga brez zadržkov priporočil državi kot alternativo za biološke in rastlinske ČN; predstavlja tudi razbremenitev državljanov in velik plus za naravo, saj je produkt popolnoma naraven.«

Dva tedna

Zdravko Bračko: »Moram priznati, da sem bil zelo skeptičen. A že po dveh tednih je bilo moč opaziti bistveno razliko, po treh do štirih tednih pa je v greznici bila še samo tekoča voda, tako lahko brez pomislekov potrdim, da produkt deluje.«

Zakonci potrdili svoj »da«

Župnijska karitas Hoče že osmič povabila zakonske jubilate

Lepota življenja je tudi v praznovanju. In zakaj se ne bi spominjali okroglih obletnic naših zakoncev, tistih s petimi, desetimi ... okroglimi številkami. Letos se je zbralo kar 50 parov; veseli in ponosni na svoj zakon so pri sveti maši 17. maja ponovno potrdili zakonsko obljubo. Druženje v župnišču, ki so ga pripravili zvesti sodelavci Župnijske karitas, pa bo marsikomu ostalo v lepem spominu. Vsem jubilantom iskrene čestitke in hvala za lep zgled, ki ga pokažete s svojim sodelovanjem. Biserni jubilej, to je 60 let zakonske zveze, sta praznovala **Zvonka in Janez Bregant iz Hoč**. Kljub visokemu jubileju ju je veselje pogledati, s svojo dobro voljo in z življenjskim optimizmom sta lahko pravi vzor. Telesno sta aktivna, kolikor je mogoče, saj tedensko sodelujeta pri rekreativni telovadbi za upokojence. Janez je še vedno odličen pevec; s svojima pokoj-



Zakonca Bregant sta vedra in nasmejana ob bisernem jubileju.

nima bratoma, Slavkom in Maksom, (izvirajo iz stare kovaške rodbine, ki je imela še zadnjo kovačnico v Hočah) so bili steber hoških pevskih zborov – cerkvenega in KUD-ovega. Ob tej lepi obletnici jima iskreno čestitamo in smo jim hvaležni za njuno pokončno življenjsko držo.

➡ Majda Strašek Januš ➡ Borut Celan



Tako je nastal skupinski posnetek, tudi nekateri otroci so se nam pridružili.

Manekenka vsaj za en dan

Med rednim plesnim druženjem Družabnega društva Simpatija v Kulturnem domu Hoče je za pravcato presenečenje poskrbela snemalna ekipa oddaje Dan najlepših sanj, ki poteka na eni izmed slovenskih komercialnih televizij. Srečna nagrajenka je bila Ana Ajdič iz Prebolda. V mladosti je imela neizmerno željo postati manekenka in te sanje ji je ekipa izpolnila. Za nagrado

je nastopila kot manekenka na največjem slovenskem dnevu mode v Ljubljani. V uvodu oddaje je bila naša občina izredno lepo predstavljena, prav tako pa tudi društvo Simpatija, katerega članica je Ana Ajdič.

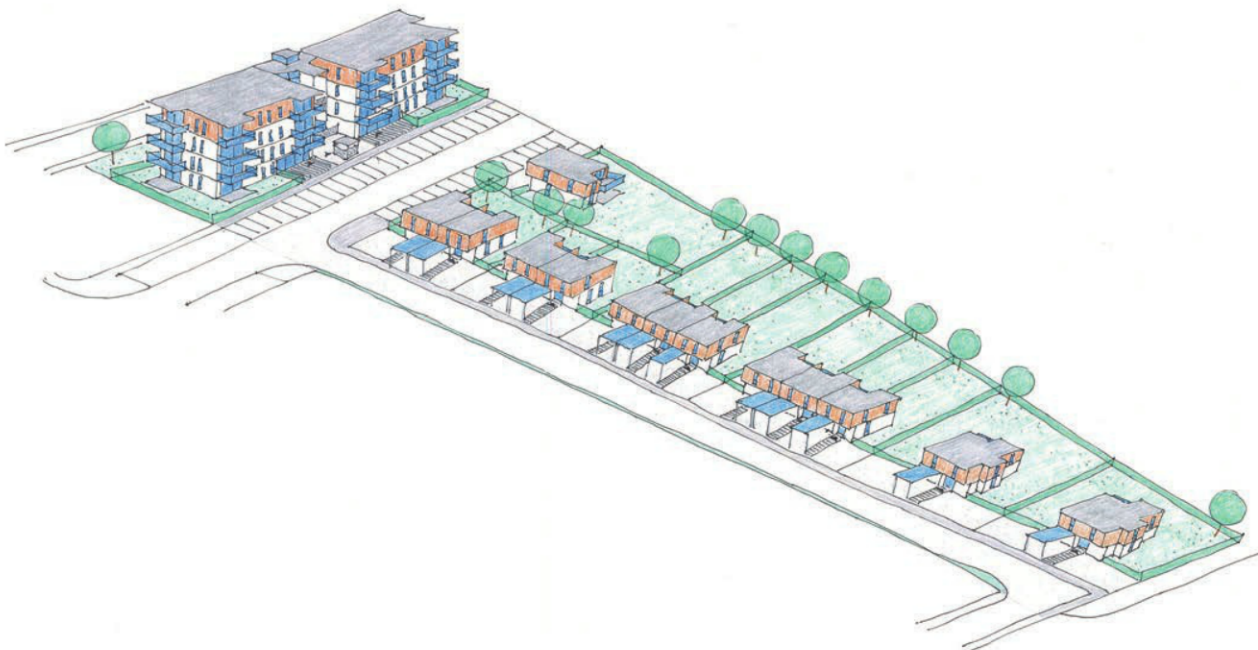
➡ Bojan Geiser



Televizijska ekipa je poskrbela za pravo presenečenje.

Stroji bodo zahrumeli prihodnje leto

Novo naselje Vita v Hočah bo obsegalo dva večstanovanjska bloka, dva dvojčka, dva trojčka in tri samostojne hiše



Novo naselje Vita Hoče naj bi se predvidoma začelo graditi v začetku prihodnjega leta in bo zajemalo dva stanovanjska bloka in več hiš.

Zasebni investitor se intenzivno pripravlja na gradnjo stanovanjskega naselja v Hočah pod komercialnim imenom Vita Hoče. Naselje bo umeščeno na travniku med vrtcem oziroma šolo in že obstoječim naseljem Male Hoče. Trenutno je v izdelavi projektna dokumentacija za posamezne objekte, izdajo gradbenega dovoljenja za vse objekte pa pričakujemo še letos v mesecu septembru. Takoj po pridobitvi gradbenega dovoljenja se bo pričela prodaja stanovanjskih in poslovnih enot, sama gradnja objektov pa je predvidena v več fazah, in sicer s pričetkom spomladi leta 2016. Zaključek prve faze gradnje naj bi bil prihodnje leto v pozni jeseni.

Gradnja bo obsegala izgradnjo dveh večstanovanjskih blokov (vsak s po enajstimi stanovanji in z enim poslovnim prostorom), dveh dvojčkov, dveh trojčkov in treh samostojnih hiš. Poslovna prostora, ki bosta v pritličju večstanovanjskih blokov, bosta velika okrog 55 m². V blokih bodo tri štirisobna stanovanja s 95 m² stanovanjske površine, tri dvosobna stanovanja s 65 m² in še pet trosobnih stanovanj, velikosti 80 m². Poslovna prostora in vsa stanovanja bodo imeli zagotovljene parkirne prostore pred samim objektom. Večstanovanjska objekta bo povezovala skupna vertikalna komunikacija, v kateri bo umeščeno osebno dvigalo za dostop v zgornja nadstropja. Etažnost večstanovanjskih objektov bo pritličje s tremi nadstropji.

Dvojčki, trojčki in samostojne hiše bodo umeščeni ob novozgrajeni ulici, ki bo potekala vzporedno s Kotnikovo ulico. Velikost stanovanjskih hiš, povezanih v trojček, bo okrog 130 m², stanovanjskih hiš v dvojčkih pa 165 m², medtem ko bo v sa-

mostojnih stanovanjskih hišah 190 m² prostora. Vsaka stanovanjska hiša bo imela na strani proti ulici po dva pokrita parkirna prostora in lopo za shranjevanje koles ali vrtnega orodja.

Vsi objekti bodo zasnovani po načelih energetske varčnosti zgradb z odlično izolacijo, učinkovitimi in varčnimi napravami ogrevanja (toplotne črpalke, talno gretje) ter hlajenja. Arhitekturno bodo objekti zasnovani kot sodobni, z ravnimi strehami in modernim videzom fasad. Tlorisi posameznih stanovanjskih enot bodo skrbno načrtovani in prilagojeni različnim potrebam in zahtevam potencialnih kupcev. Kupcem bodo na voljo različni paketi finalnih obdelav v stanovanjskih enotah, predvsem pa možnost izbire keramike, parketov, notranjih vrat, v hišah bo omogočena tudi dodatna izbira stavbnega pohištva in inteligenčnih inštalacij ter ostalega.

Za prijetno bivanje na prostem bo temu primerno urejeno tudi okolje oziroma zunanja ureditev. Investitor bo za potrebe novega naselja ustrezno uredil vso komunalno infrastrukturo. Izgradnja naselja Vita Hoče bo za kraj in Občino Hoče-Slivnica velika pridobitev, saj bo skupnost bogatejša za novo sodobno naselje in nove prebivalce.

➡ Marko Peter

Informacije

Dodatne informacije v zvezi z gradnjo dobite na info@nival.si ali na telefonski številki 031 839 042.

Na oddelek dva otroka več

Vrtca Hoče in Rogoza sprejela vse vpisane otroke,
v Slivnici pa je število vlog presegalo število prostih mest

Vpis predšolskih otrok v programe vrtcev na območju Občine Hoče-Slivnica za šolsko leto 2015/2016 je zaključen. Medtem ko smo lahko v vrtca Hoče in Rogoza sprejeli vse vpisane otroke, pa je število vlog za vpis v vrtec v Slivnici presegalo število tamkajšnjih prostih mest, zato je vloge v skladu s Pravilnikom o kriterijih in postopku za sprejem otrok v javne vrtce Občine Hoče-Slivnica in Zakonom o vrtcih obravnavala komisija za sprejem otrok. Da bi zagotovila varstvo čim večjemu številu otrok, je lokalna skupnost s sprejetjem Pravilnika o kriterijih in postopku za sprejem otrok v javne vrtce Občine Hoče-Slivnica sprejela določilo o povečanem normativu za dva otroka na oddelek.

V skladu s kriteriji je večina vpisanih otrok izpolnjevala kriterij stalnega bivališča v občini, zaposlenost obeh staršev ter uvrščenost na čakalno listo v preteklem vpisu.

Potrebno je omeniti, da smo v vrtcu Slivnica dejansko odklonili štiri otroke iz naše občine, pri štirih vlagateljih so bile ugotovljene neporavnane obveznosti iz preteklih let, trije vlagatelji pa niso občani naše občine. V kolikor bodo po zaključenih postopkih vključevanja otrok v vrtec, ugotovljena prosta mesta v vrtcu Hoče ali Rogoza, bodo le-ta ponujena odklonjenim otrokom iz vrtca Slivnica in kasneje ostalim, ki na dan 1. septembra niso izpolnjevali starostnega pogoja enajstih mesecev.

➡ Karmen Purg



Vrtec Slivnica je premajhen za vse, ki bi želeli svojega malčka oddati v varstvo.

Kriteriji po Pravilniku o kriterijih in postopku za sprejem otrok v javne vrtce Občine Hoče-Slivnica		Št. točk
Starši ali eden od staršev ima skupaj z otrokom stalno bivališče na območju Občine Hoče-Slivnica.		25
Oba starša otroka sta zaposlena		15
Zaposlena je otrokova mati samohranilka oz. oče samohranilec.		15
Zaposlen je samo eden od staršev otroka.		5
Otrok se vpisuje zadnje leto pred vstopom v šolo.		20
V vrtec je že vključen eden ali več otrok iz družine in so poravnane vse finančne obveznosti do vrtca.		5
Družina vpisuje v vrtec hkrati več kot enega otroka.		3
Otrok je bil v preteklem vpisu že uvrščen na centralni čakalni seznam.		2

VRTEC HOČE			
Prvo starostno obdobje		Drugo starostno obdobje	
Število prijav:	44	Število prijav:	11
Število novo sprejetih otrok:	36	Število novo sprejetih otrok:	10
Število odklonjenih otrok:	0	Število odklonjenih otrok:	0
Neizpolnjevanje pogojev:	8		1
Starost, manjša od 11 mesecev:	8		1
Skupno število otrok (z novo sprejetimi):	56	Skupno število otrok (z novo sprejetimi):	132
Vrtec Hoče (1. in 2. starostno obdobje skupaj): 188			

VRTEC ROGOZA			
Prvo starostno obdobje		Drugo starostno obdobje	
Število prijav:	14	Število prijav:	8
Število novo sprejetih otrok:	12	Število novo sprejetih otrok:	8
Število odklonjenih otrok:	0	Število odklonjenih otrok:	0
Neizpolnjevanje pogojev:	2		
Starost, manjša od 11 mesecev:	2		
Skupno število otrok (z novo sprejetimi):	28	Skupno število otrok (z novo sprejetimi):	67
Vrtec Rogoza (1. in 2. starostno obdobje skupaj): 95			

VRTEC SLIVNICA			
Prvo starostno obdobje		Drugo starostno obdobje	
Število prijav:	27	Število prijav:	16
Število novo sprejetih otrok:	11	Število novo sprejetih otrok:	16
Število odklonjenih otrok:	11	Število odklonjenih otrok:	0
Neporavnane obveznosti:	4		
Občani drugih občin:	3		
Neizpolnjevanje pogojev:	5		
Starost, manjša od 11 mesecev:	5		
Skupno število otrok (z novo sprejetimi):	26	Skupno število otrok (z novo sprejetimi):	111
Vrtec Slivnica (1. in 2. starostno obdobje skupaj): 137			



Kateri odpadki brezplačno v zbirni center

Tudi salonitno kritino je mogoče oddati brezplačno, a je potrebno oddati vlogo na sedežu občine

Ponovno vas obveščamo, katere vrste odpadkov lahko gospodinjstva oddajo brezplačno v Zbirnem centru Slivnica.

Pred oddajo vseh teh vrst odpadkov mora tisti, ki je odpadke pripeljal, zaposlenim predložiti zadnjo položnico o plačilu.

Salonitno kritino je mogoče oddati tudi brezplačno, v kolikor občani predhodno

izpolnjujejo določene pogoje v skladu z vlogo, ki jo je potrebno oddati na sedežu občine. Odvoz opravi podjetje Saubermacher, ki občana predhodno obvesti, kdaj se bo izvršil odvoz kritine.

➡ Metka Meglič

Vrste odpadkov, ki jih gospodinjstva lahko oddajo proti plačilu v zbirnem centru	CENA NA kg
- mešani gradbeni odpadki (v kolikor količina preseže 2m ³ /letno),	0,060 €/kg
- mešani komunalni odpadki,	0,160 €/kg
- bitumenske plošče,	0,220 €/kg
- azbestne plošče,	0,220 €/kg
- lesena embalaža,	0,050 €/kg
- kosovni odpadki (1-krat na leto brezplačno pri akciji od vrat do vrat – september),	0,160 €/kg
- biološko razgradljivi odpadki.	0,085 €/kg

Vrste odpadkov, ki jih gospodinjstva lahko oddajo brezplačno:

- plastika in plastična embalaža, kamor sodi tudi čista folija,
- kovine in kovinska embalaža,
- papir in papirna embalaža,
- steklena embalaža,
- odpadna jedilna olja in maščobe,
- zdravila,
- pesticidi,
- baterije in akumulatorji,
- embalaža, onesnažena z nevarnimi snovmi,
- električna in elektronska oprema,
- izrabljene avtomobilske gume (do 50 kg/letno/gospodinjstva – brez platišč),
- mešani gradbeni odpadki – do 2 m³/letno,
- zeleni rez – za tista gospodinjstva, ki so vključena v zbiranje biološko razgradljivih odpadkov.

Odprtje zdravstvene postaje jeseni

Po treh letih negotovosti, po stečaju in drugih zapletih bo tudi Slivnica dobila zdravniško službo

Kot smo že večkrat poročali, se je gradnja zdravstvene postaje v Slivnici pričela že oktobra 2012. leta, ko smo z Gradbenim podjetjem Radlje d. d. podpisali gradbeno pogodbo za izgradnjo navedenega objekta. Po začetni nesreči, ko je izbrani izvajalec v decembru leta 2012 šel v stečaj, smo danes v zaključni fazi gradnje. Gradbeno podjetje Drava d. o. o. je v juliju 2014 prevzelo dela in gradnja je od takrat potekala brez težav in v skladu s terminskim planom.

Čeprav bo gradnja objekta predvidoma zaključena v mesecu juliju, pa bo objekt predan v uporabo in pričel služiti svojemu namenu jeseni.



Zdravstvena postaja v Slivnici dobiva končno podobo.

V njem bodo naslednji prostori:

pritličje: lekarna s pripadajočimi prostori, laboratorij s sanitarijami, referenčna ambulanta, administracija za ZD, sani-

tarije za osebje lekarne in ZD vključno z garderobami;

nadstropje: zobozdravstvena ambulanta, ambulanta za intervencijo, splošna ambulanta, sanitarije za obiskovalce;

mansarda: skupni prostor in arhiv ZD, pisarna patronaže, sanitarije, prostor, namenjen občinskim društvom.

➡ Karmen Purg

Obnovljena razstreljena postaja



Pomoč pri obnovi nadstrešnice je nudil celo sam župan.

Delavci režijskega obrata so v celoti obnovili in predali v ponovno uporabo avtobusno nadstrešnico, katere so se vandali lotili pred meseci celo z eksplozivom.

➡ Leon Budja

Tovornjaki prihajali noč in dan

Po izbruhu požara v Mercatorjevem skladišču v Ljubljani je Bohova preživela prometni kaos

Sredi maja je po vsej Sloveniji odjeknila vest, da je ogenj do tal uničil skladišče Mercatorja v Zalogu pri Ljubljani in na žalost terjal tudi človeško žrtev. V Mercatorju so pojasnili, da gre za glavno skladišče, ki oskrbuje osrednjo Slovenijo s svežim programom, predvsem z zelenjavo, s sadjem in z mesom. Prve tovarnjake, sicer še namenjene v Zaloški center, so že na poti preusmerili v skladišči na Bohovi in Ptuj. Zagotovo je bil velik zalogaj se skorajda čez noč spopasti z organizacijo preskrbe z živili za vse trgovine po vsej Sloveniji. Organizacija prevozov s težkimi tovarnjaki med drugim zahteva tudi usklajevanje z najetimi avtoprevozniki oziroma z vozniki, ki pa, žal, velikokrat ne upoštevajo navodil naročnika.

Cesta od križišča hitre ceste proti Bohovi do Mercatorjevega skladišča in krak ceste proti jugu Bohove je bil »zabasan« s tovarnjaki, ki so skorajda noč in dan prihajali po robo. Prebivalci Bohove so tako upravičeno negodovali in se pritoževali nad neprevoznostjo, hrupom in onesnaženostjo, ki so jo povzročali kamioni in velikokrat predrzni vozniki. Na pobudo prizadetih krajanov je bil sklican sestanek, kjer so odgovorni iz Mercatorja prisluhnili našim zahtevam in s skupnimi močmi smo se, kolikor je bilo možno v dani situaciji, dogovorili za ukrepe, ki bi omilili nastalo situacijo.

Več ali manj so se dogovora tudi držali, vendar je kljub temu še prihajalo do lažjih konfliktov. Ko so nam iz uprave Mercatorja sporočili, da so z 8. junijem velik del skladišča preselili na drugo lokacijo, so si oddahnili predvsem krajanje Bohove, katerim se je življenje vrnilo v stare tirnice.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem krajanom Bohove za

Obvestilo o izvedbi javne dražbe



Zemljišče v Reki naj bi predvidoma septembra dobilo novega lastnika.

Javnost obveščamo, da bomo na podlagi Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnostih (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14 in 90/14 – ZDU-1), Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnostih (Uradni list RS, št. 34/11, 42/12, 24/13 in 10/14) in Odloka o proračunu Občine Hoče-Slivnica za leto 2015 predvidoma v mesecu septembru izvedli javno dražbo prodaje nepremičnine, ki je v lasti Občine Hoče-Slivnica. Predmet javne dražbe bo zemljišče parc. št. 620/14, k.o. Hočko Pohorje, v izmeri 878 m², ki je po namenski rabi opredeljeno kot stavbno zemljišče (podrobnejša namenska raba: območja stanovanj – SKS podeželska stanovanjska območja). Izključnavrednost nepremičnine bo znašala 26.557,38 € brez DDV. Obvestilo o izvedbi javne dražbe bo objavljeno v Uradnem listu RS. Natančno besedilo javne dražbe pa bo v celoti objavljeno na spletni strani Občine Hoče-Slivnica, www.hoce-slivnica.si pod rubriko Razpisi.

V prejšnji številki Utrinkov je bila pri obvestilu o izvedbi javne dražbe zabeležena napačna katastrska občina zemljišča, za kar se vam tudi opravičujemo.

➡ Metka Meglič



Kolone tovarnjakov so na cesti skozi Bohovo čakale na raztovarjanje.

njihovo strpnost in razumevanje, predvsem pa, da je ob tako veliki nesreči, ki je terjalo celo človeško življenje, prevladala zdrava mera razuma ob premagovanju ovir in težav.

➡ Silva Božnik Marko Soršak



Koliko za kanalizacijski priključek?

Kje naročiti izdelavo hišnega kanalizacijskega priključka in kdo vse bo moral poravnati komunalni prispevek?

V okviru izgradnje kanalizacijskega omrežja v Hotinji in Oreho-vi vasi, Radizelu ter Spodnjih Hočah bodo komunalni prispevek za priključitev na kanalizacijsko omrežje plačali zgolj tisti, ki imajo greznice. Vsi tisti, ki so že priključeni na kanalizacijsko omrežje, komunalnega prispevka ne bodo plačali. Občani, ki bodo morali plačati komunalni prispevek, bodo na svoj naslov prejeli obvestilo o višini komunalnega prispevka skupaj z izjavo, s katero se bodo odločili, kako bodo poravnali komunalni prispevek. V skladu z odlokom je za obstoječe objekte možno obročno plačevanje komunalnega prispevka, in sicer do dvanajst obrokov brez obresti, v primeru slabih socialnih razmer pa tudi do 24 obrokov ob predložitvi dokazila pristojnih služb. Na podlagi izjave se bo po uradni dolžnosti izdala odločba o odmeri komunalnega prispevka skupaj s položnico za plačilo prvega obroka. Nato bo zavezanec vsak mesec s strani občinske uprave prejel položnico za posamezni obrok.

Za vse tiste, ki se bodo prekopili na novo kanalizacijsko omrežje, bodo po uradni dolžnosti s strani Nigrad KP d. d. prejeli soglasje za priključitev. Vsi ostali bodo omenjeno soglasje prejeli po plačilu prvega obroka in s tem tudi dovoljenje za priključitev.

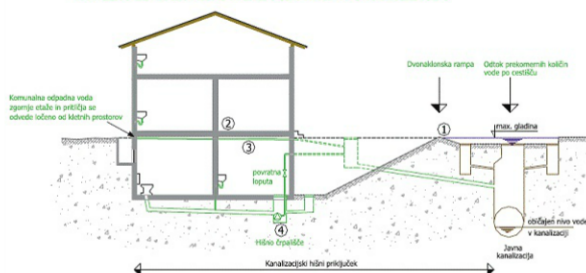
V nadaljevanju vam posredujemo nabor lokalnih gradbincev za izvajanje hišnih kanalizacijskih priključkov in informativni cenik. Za fiksne cene se morate dogovoriti z izbranim izvajalcem sami. Za izvedbo pa se lahko dogovorite tudi z izvajalci, ki izvajajo gradnjo kanalizacije.

Okvirne cene:

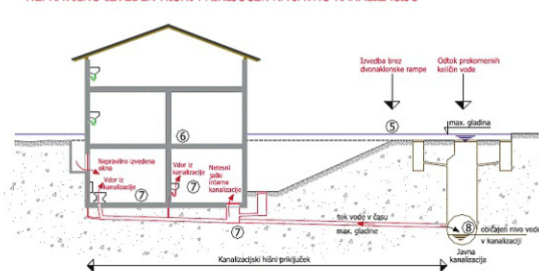
- izkop 50 % : 50% (ročno-strojno) – 18,00 €/uro
- ročni izkop – 33,00 €/m³
- zasip z istim, izkopanim materialom – 7,00 €/m³
- zasip z dobavljenim agregatom – 20,00 €/m³
- vgradnja 1 metra jaška z betonskim pokrovom – 250,00 €/komad
- vgradnja 1 metra jaška z litoželeznim pokrovom – 300,00 €/komad

➡ Maja Krajnc

PRAVILNO IZVEDEN HIŠNI PRIKLJUČEK NA JAVNO KANALIZACIJO



NEPRAVILNO IZVEDEN HIŠNI PRIKLJUČEK NA JAVNO KANALIZACIJO



Friba d. o. o.

Pivola 35 D, 2311 Hoče
ID za DDV: SI39217825

Šotiček Marijan s. p.
Zgornje Hoče 30 C, 2311 Hoče
ID za DDV: SI77429524

Kipertrans Rajšp Anton s. p.
Miklavška cesta 67, 2311 Hoče
ID za DDV: SI18421466

Lepej Ana s. p.
Pivola 12, 2311 Hoče
ID za DDV: SI92221874

Dušan Visočnik s. p.
Hočko Pohorje 31 B, 2208 Pohorje
ID za DDV: SI38960117

Kop Miroslav s. p.
Hočko Pohorje 30, 2208 Pohorje
ID za DDV: SI94219532

Spremenjene uradne ure krajevnih uradov

Krajevni uradi na območju Upravne enote Maribor bodo v času od 22. junija do 11. septembra 2015 imeli spremenjene uradne ure.

Zaprti bodo naslednji krajevni uradi:

- Krajevni urad Orehova vas-Slivnica,
- Krajevni urad Gaj-Kamnica,
- Krajevni urad Malečnik in
- Krajevni urad Fram.

UE MARIBOR

Ul. Heroja Staneta 1
T: 02/220 10 00

ponedeljek, torek, četrtek: 8⁰⁰–15⁰⁰
sreda: 8⁰⁰–12⁰⁰ in 13⁰⁰–18⁰⁰
PETEK: 8⁰⁰–13⁰⁰

Krajevni urad Hoče

Pohorska cesta 20
T: 02/618 59 23

sreda: 8⁰⁰–12⁰⁰ in 13⁰⁰–17⁰⁰
24.6.2015, 1.7.2015, 15. 7. 2015,
12. 8. 2015, 2. 9. 2015

Zamenjanih 926 zastarelih svetilk

Prenova in urejanje javne razsvetljave v Občini Hoče-Slivnica

Občina Hoče-Slivnica je v juliju leta 2014 objavila javni razpis za izvedbo del prenove javne razsvetljave in podelitev koncesije za opravljanje gospodarske javne službe dobave postavitve, vzdrževanja in izvajanja javne razsvetljave v Občini Hoče-Slivnica. Ponudnik za dobavo in montažo svetilk ter ureditev prižigališč javne razsvetljave je bil izbran Petrol d. d., s katerim je občina v mesecu novembru 2014 sklenila koncesijsko pogodbo za dobo 15 let.

Namen izvedbe prenove javne razsvetljave je uvedba učinkovite razsvetljave, kar pomeni znižanje porabe električne energije, znižanje stroškov vzdrževanja in zamenjavo svetilk, ki ne ustrezajo zahtevam Uredbe o mejnih vrednostih svetlobnega onesnaževanja okolja. Prenovo javne razsvetljave je s pogodbenimi partnerji izvajal Petrol d. d. v letu 2014 in zaključil marca leta 2015.

Izvedba prenove je obsegala preureditev javne razsvetljave, zamenjavo cestnih svetilk in sijalk v skladu s tehničnimi zahtevami, standardi in priporočili, skladno z veljavno zakonodajo in s ciljem znižanja stroškov obratovanja ter izvedbo ukrepov za zagotavljanje prihrankov električne energije javne razsvetljave v Občini Hoče-Slivnica.

Dela, ki so potekala po terminskem planu, so bila zaključena konec marca letošnjega leta, nato pa je bil projekt predan v skrbništvo Petrolu d. d., Energetske rešitve. Pogodbena vrednost prenove javne razsvetljave je znašala preko 350.000 €.



Vse novo vgrajene svetilke omogočajo zmanjšanje svetlobnega toka v nočnem času za 50 odstotkov.

Z energetske sanacije je bila izvedena zamenjava 926 svetilk, ki ustrezajo Uredbi o mejnih vrednostih svetlobnega onesnaževanja. Vse novo vgrajene svetilke omogočajo zmanjšanje svetlobnega toka v nočnem času za najmanj 50 odstotkov. Hkrati z zamenjavo svetilk je bila izvedena tudi obnova 43 prižigališč. Pred prenovo je raba električne energije znašala 813.495 kWh. Pričako-

vana raba električne energije po prenovi je 385.292 kWh, zagotovljen prihranek električne energije pa znaša 428.203 kWh, kar pomeni zmanjšanje emisij za 226.950 kilogramov ogljikovega dioksida na leto.

Za spremljanje rabe električne energije in spremljanje prihrankov na posameznih prižigališčih je vzpostavljen sistem energetskega knjigovodstva z avtomatskim vnosom podatkov o rabi električne energije. Vzpostavljen je kataster javne razsvetljave, ki se redno ažurira z vsemi spremembami na javni razsvetljavi.

Izjava se strokovni nadzor nad delovanjem omrežja javne razsvetljave v interesu brezhibnega delovanja, in sicer s ciljem zagotoviti nemoteno osvetlitev javnih površin ter zmanjšanje porabe električne energije ter stroškov rednega vzdrževanja.

Izobešanje zastav

Že nekajkrat je prišlo do negodovanja občanov s področja Krajevne skupnosti Reka - Pohorje zaradi izobešanja žalne zastave ob smrti njihovega kranjca. Popolnoma razumljivo nam je, da je to občutljiva tema, saj gre za enakopravno obravnavo pietete pri obredu pokojnika. Treba pa je vedeti, da Občina Hoče-Slivnica nima vpliva na izobešanje žalne zastave v nobeni krajevni skupnosti. To odločitev in navado

je Krajevna skupnost Reka - Pohorje sprejela in uvedla že dolga leta nazaj, pred ustanovitvijo občine, in jo, po naši poizvedbi, ohranja še danes. Za izobešanje bi naj poskrbel predsednik in člani krajevne skupnosti. Delavci režijskega obrata so zadolženi le, da ob praznikih izobesijo občinske, slovenske in evropske zastave.

➡ Silva Božnik

➡ Milan Železnik

Hočani kadetski državni prvaki

Odbojkarji Hoč v domači dvorani pometli s konkurenco in osvojili novo zlato

Da bo razplet finala kadetov (U-17) negotov vse do zadnje točke, so poznavalci napovedovali že pred pričetkom turnirja najboljše četverice (Črnuče ACH, Hoče, Mislinja in Sip Šempeter) v Večnamenski športni dvorani v Hočah. Na koncu je po odbojgarski lepotici odmevalo »Hoče, Hoče«, domači odbojkarji pa so se veselili novega naslova državnih prvakov. Druga po dve letih. Zlata generacija okrog kapetana Uroša Planinšiča je dokazala, da ji v slovenskem prostoru ni para, saj naslove v razmiku dveh let osvoja že vse od mini odbojke. V svojih vitrinah imajo sedaj že pet kompletov zlata.

Uvodni polfinale med Hočani in Šempetrčani je postregel z vsem, kar odbojgarska igra lahko ponudi – lepe akcije in dobršno mero napetosti. Potem ko so izbranci domačega stratega Mateja Kavnika (pre)gladko dobili prvi niz, so jim gostje iz Savinjske doline v drugem vrnili z enako mero. Tretji, skrajšani niz, je bil neizprosen. Gostitelji finalnega turnirja so povedli z 12:8, a zatem nerazumljivo popustili. Šest zaporednih točk je gostom prineslo zaključno žogo za finale. Toda začetni udarec je končal v mreži, naslednjo napadalno akcijo pa je ustavil hoški blok. Ponujeno darilo so domači odbojkarji z veseljem sprejeli in na koncu po uspešni napadalni akciji korektorja Andreja Ledineka slavili z 18:16.

Pred velikim finalom je bilo v dvorani čuti napetost. Nasproti sta si stali ekipi,



Hočani so v svojo vitrino postavili še peto zlato medaljo.

ki sta v preteklosti že osvajali naslove v kadetski kategoriji. Hočani sicer v mlajši zgodovini (nazadnje pred dvema letoma), Ljubljanci pred 28 leti (davnega leta 1987). Vodstvo kluba iz Črnuč je bilo prepričano, da so po dolgih sušnih letih sestavili šampionsko ekipo. A so se ušтели. Četita domačega trenerja Mateja Kavnika je sicer na razliko izgubila prvi niz, a se je zatem povsem razigrala. Tekmecem niso pustili niti kančka upanja na uspeh v drugem in tretjem nizu. Ko je večina navijačev že verjela v končni uspeh Hočanov, je sledil nov preobrat.

Z nekaj menjavami je trener Črnuč, Jani

Malovič, spremenil ritem igre, kar je domače odbojkarje povsem vrglo iz koncepta. Tudi najlažje prvine odbojgarske igre so postajale najtežje stvari in temu primeren je bil rezultat četrtega niza (25:13). Nosilecma hoške igre, podajalcu Urošu Planinšiču in sprejemalcu Mihi Šijancu, je počitek ob koncu četrtega niza dobro del, saj sta v odločilnem petem nizu pritisnila na plin. Zatem si je nekaj napak privoščil še ključni mož v vrstah Črnuč, Žiga Kumer, in vse je bilo pripravljeno za domače slavje. Da je bila »čaga« popolna so pred dvorano poskrbeli trije odbojkarji Mislinje, ki so v roke poprijeli dve harmoniki in kitaro ter doobra zabavali navijače.

Trenerji so za najboljšega igralca turnirja (MVP) izbrali Uroša Planinšiča (Hoče). Za najboljšega napadalca so razglasili Bineta Odra (Mislinja), najboljši organizator igre pa je postal Nejc Marovt (Sip Šempeter). Naslov najboljšega blokerja je pripadel Dinu Hodžiču (Črnuče ACH), libera pa Timiju Štojsu (Sip Šempeter). Rezultati, polfinale: Hoče – Sip Šempeter 2:1 (25: 14, 18:25, 18:16), Mislinja – Črnuče ACH 1:2 (25:17, 26:28, 13:15); finale: Hoče – Črnuče ACH 3:2 (23:25, 25:19, 25:20, 13:25, 15:9); končni vrstni red: 1. Hoče, 2. Črnuče ACH, 3. Sip Šempeter, 4. Mislinja.

➡ Matej Savec ➡ Nastja Gajser



Zmagovalna ekipa Odbojgarskega kluba Hoče.

Minice Formisa za zgodovino

Odbojkarice Formis mini osvojile prvo mesto v državnem prvenstvu mini odbojke

Pred enim letom – isto prizorišče, isti nasprotnik in poraz v tretjem nizu s 23 : 25 po sporni sodniški odločitvi. Če je lani malo manjkalo, pa je tokrat ekipa Formis mini svoje delo v zadnji tekmi sezone v Braslovčah opravila z odliko ter se tako veselila zgodovinskega naslova, s katerim so sedaj Formiske na vrhu po številu naslovov v kategoriji mini odbojke za deklice. Za vsako generacijo je uvrstitev na finalni turnir vrhunec, ki ga lahko doseže v posamezni kategoriji. Minilo je že desetletje, odkar sem trener mini odbojke pri OK Formis in po devetih tekmovalnih sezonah je bil to zame že peti finalni turnir. Čeprav nisem najverjetneje najboljši trener, imam pač srečo, da sem imel in še imam najboljše punce na tem planetu! V vseh teh letih se veliko naučiš, največ se seveda vedno naučiš iz porazov, tako da se je vedelo, da je prva tekma najpomembnejša ter seveda najtežja. In tako je tudi potekala, saj igra proti domačinkam nikakor ni stekla, čeprav so Braslovčanke začele z drugo postavbo, kar se je tudi predvidevalo. Po zaostanku z 10 : 15 smo vendarle strnili vrste ter prvi niz zmagali s 25 : 19. Drugi niz je bil vseskozi izenačen, le majhen padec koncentracije ob koncu niza ter nekaj nepotrebnih napak je botrovalo, da smo niz izgubili z 22 : 25. V odločilnem nizu, ki je odločal o prvem potniku v finale, pa so se naše mlade Formiske le zbrale ter niz zmagale s 25 : 22, čeprav je pri 25 : 20 sodnik že odpiskal konec, a si je potem premislil (zakaj, ve le on!), tako da je bilo potrebno odigrati še dve točki, da je bilo tekme zares konec – na srečo v našo korist! V drugi polfinalni tekmi so Mariborčanke premagale ekipo iz Šempetra z 2 : 1 v nizih, ki je nato v tekmi za 3. mesto državnega prvenstva v mini odbojki za deklice premagala domačinke z 2 : 1 v nizih in se tako veselila bronastih medalj. Za finalno tekmo se je vedelo, da katera prva posta-

va bo imela boljši dan, tista ekipa bo osvojila naslov državnih prvakinj. Naše mlade odbojkarice so najboljše prihranile za na konec sezone ter so z zelo dobro igro, kjer so bile glave na pravih mestih, zmagale finalno tekmo zanesljivo z 2 : 0 (25 : 18, 25 : 14) ter se tako veselile rekordnega naslova v kategoriji mini odbojke za deklice. Prav gotovo gre za zgodovinski dosežek, saj še nobenemu klubu ni uspelo zmagati štirikrat (oziroma trikrat, če gledamo od takrat, ko se pojavi tudi kategorija mala) v tej kategoriji. To tekmovalje poteka od leta 1996 (čeprav se je tekmovalje na začetku imenovalo mini, se je „prava“ mini odbojka začela v sezoni 2000/2001, ko se pojavi tudi kategorija mala) in prve zmagovalke so bile naše igralke (takrat še pod imenom Rogoza). Na koncu bi še enkrat čestital vsem deklicam, ki so bile del tega uspeha, saj jih sedaj večina prestopi v kategorijo male odbojke, se zahvalil njihovim staršem za dobro sodelovanje in seveda za odlično podporo s tribun. Hvala Vam za čudovito sezono ter veliko uspehov še naprej.

»Enkrat mini, za vedno mini – Formis mini!«

➡ Boštjan Glodež

Osmi nastop, četrty naslov

Zmagovalke od leta 1996 do 2015 v mini odbojki deklic (uvrstitve Formisk): Rogoza, Galeja, Prevalje, Koper, Prevalje, Prevalje, Savinjska, Nova KBM, Galeja, Koper, Koper, Vital, Braslovče, Neptun (5. mesto), Neptun (4. mesto), Formis mini, Formis mini, Ankarana (7. mesto), Nova KBM (2. mesto), Formis mini.



Deklice Formisa so med 46 ekipami osvojile naslov državnih prvakinj.

Formiske o(b)stale v elitni družbi

Odbojkarice Formisa bodo po turbulentni sezoni tudi prihodnje leto igrale v prvi slovenski ligi

Članska ekipa ženskega odbojarskega kluba Formis, ki je v lanskoli sezoni osvojila bronasto medaljo v državnem prvenstvu in se uvrstila na zaključni turnir četverice v pokalu, se je letos tudi s precej smole znašla na robu izpada iz prve lige. Po mnogih nesrečnih porazih se je na obrazu Formisk le še redko prikazal nasmešek, načeta je bila samozavest, tudi obisk tekem je bil vse manjši. Povrh vsega je tudi pešala komunikacija med trenerskim dvojcem in deklet, kar je bilo še najbolj zaskrbljujoče. Seveda so temu botrovala še trenja v vodstvu kluba in slaba komunikacija med trenerji.

Največjemu športnemu kolektivu v regiji in enemu izmed najboljših ženskih odbojarskih klubov v državi se na prelomu zime in pomladi res ni pisalo nič dobrega, tako se je vsaj zdelo. Veličina Formisa pa je ravno v tem, da so vsi pozitivni dejavniki v tistih najtežjih trenutkih, v vsej 40-letni zgodovini kluba, strnili vrste in obrnili stvari v pravo smer.

Dekleta so bila trdno odločena, da v dodatnih kvalifikacijah potrdijo prvoligaški status, niso hotele sestopiti v nižji rang tekmovalja brez boja, pripravljene so bile trdo delati in dokazati predvsem sebi, da si zaslužijo ostati v družbi najboljših. Taktirko je bila v nezavidljivi situaciji pripravljena prevzeti dolgoletna trenerka mlajših selekcij, Patricija Rebernak Klinc. Zavedala se je, da hodi po tankem ledu, čakalo jo je mnogo neznank, vendar je tako kot dekleta ves čas verjela v končni uspeh.

Veliko je pomenila tudi podpora najuglednejših članov kluba – častnih članov, ki so jasno izrazili svojo podporo klubu, da si izbori obstanek v prvi ligi. Dobra volja in prizadevnost na treningih ter prijateljskih tekmah, je že dala slutiti, da rezultat ne bo izostal, nekoliko negotovosti je prinesel prestavljen termin tekem z začetka maja v zadnji teden aprila.

Tudi to deklet ni vrglo iz tira in priprave so bile pri koncu, ko je bil opravljen zadnji trening pred prvo kvalifikacijsko tekmo. Usoda nam je za nasprotnice namenila prvakinje druge lige, ekipo Swatycomet iz Zreč, ki jo vodi eden najboljših trenerjev v Sloveniji, Boris Klokočovnik.

Dve uri pred tekmo so se peščica funkcionarjev in dekleta odpravili v Zreče. Pri igralkah ni bilo čutiti nobene napetosti, kar je bil že dober znak, da bo vse v redu.



Veličina velikih ekip je, da igrajo zavzeto do konca, kar pa so članice Formisa letos storile.

Do pričetka tekme se je zbralo na tribunah med 20 in 25 Formisovih navijačev, ki so popolnoma preglasili domače ljubitelje odbojke. Dekleta v prvem nizu, ki so ga izgubile (22 : 25), še mogoče niso najbolje začutila energije, ki je prihajala s tribun. Je pa bilo drugače v drugem, ki so ga dobile s (25 : 21) in še posebej v tretjem nizu, v katerem so nasprotnicam prepustile le deset točk. Mogoče jih je ta gladka zmaga v zadnjem nizu nekoliko uspavala, saj so nasprotnice vodile že z 19 : 12 in s 23 : 19, naša dekleta pa niso hotela igrati petega niza in dobile so četrti niz (25 : 23). S tem so bile na pol poti do cilja.

Povratna tekma pa je bila predvidena že čez dva dni v Hočah, kjer je dvorano spet napolnilo veliko ljubiteljev odbojke, tudi iz Zreč. Začetek prvega niza je kazal na izenačeno tekmo, a ni bilo tako, Formiske so dobile prvi niz (25 : 18), drugega (25 : 17), s tem je bil že tudi formalno potrjen prvoligaški status in dekleta so se popolnoma sprostila. Veličina velikih ekip pa je, da igrajo zavzeto do konca. Članice OK Formis so si v tretjem nizu dale duška in zaigrale zase, za svoje najbližje, za publiko in pokazale, kako se bori za klubске barve – nasprotnicam so prepustile le dvanajst točk in slavje se je začelo.

Za OK Formis so nastopale: Urška Stavbar (kapetanka), Maja Desy -Vahen, Katja Karin Pintarič, Lea Geratič, Ana Sešel, Nastja

Gajser, Nuša Trlep, Brina Bračko, Nuša Polanec in Ana Štern.

Mirnost, energijo, samozavest in še kaj pa je z odličnim vodenjem treningov in tekem vnesla trenerka Patricija Rebernak Klinc. Veliko pripadnost svojemu klubu so pokazale Maja Horvat, Angelina Ajnhar in Nina Reisman, ki so pomagale na treningih in s tem dvignile kakovost vadbe. Njim gre največja zahvala za potrditev prvoligaškega statusa, hkrati pa so obrnile nov list v zgodovini našega kluba.

Zahvaljujemo se za podporo našemu ustanovitelju Francu Rebernaku, njegovi soprogi Nadji in našemu častnemu članu, hoški odbojarski legendi Jožefu Merkušu. Zahvala gre tudi vsem našim trenerjem mlajših selekcij, Boštjanu Glodežu, Dragu Bračiču, Darjanu Planinšiču, Petru Možiču ter dosedanjima trenerjema članske ekipe, Sebastijanu Zorenču in Stanku Šijancu. Hvala zakoncema Novak, Ajdi in Žarku, Stanku Račiču in vsem ostalim bivšim funkcionarjem, Bredi Štern, Robiju Baumanu, Robiju Trlepu.

Zahvaljujemo se tudi vsem mecenom, donatorjem, sponzorjem in pa seveda publik, ki nas je v ključnih trenutkih tako številčno podpirala.

➡ Borut Paul

Živahno na baliniščih in kegljiščih

Hoški balinarji pomagajo otrokom pred nastopom na specialni olimpijadi v Los Angelesu

V novem Športno-rekreacijskem centru za balinanje in kegljanje s kroglo na vrhici (ŠRC BiK Hoče), ki se nahaja v Športnem parku Hoče in ga sestavljata balinarski objekt ter večnamenski objekt s kegljišči, je tudi letos nadvse živahno. Poleg rekreacije in rednih treningov potekajo ligaška tekmovanja v balinanju in kegljanju že od začetka aprila.

Balinarski klub Hoče tekmuje letos z moško in žensko ekipo v mariborski območni balinarski ligi ter z moško ekipo v drugi državni ligi. Kegljaška sekcija Društva upokojencev (DU) Hoče pa tekmuje z moško in žensko ekipo v prvi ligi Zgornjepodravske pokrajinske zveze društev upokojencev Maribor.

Kegljaška sekcija DU Hoče je v petek, 17. aprila, organizirala in izvedla kegljaški turnir ob prazniku krajevne skupnosti v Hočah. Turnirja so se udeležile ekipe iz DU Zgornjepodravske pokrajinske zveze društev upokojencev Maribor z okrog 150 tekmovalci, tekmovalkami in drugimi sodelujočimi. Najboljše tri moške in ženske ekipe ter najboljši tekmovalci in tekmovalke so prejeli pokale, ki jih je prispevala Krajevna skupnost Hoče.

Balinarski klub Hoče je organiziral in izvedel balinarski turnir »KS Hoče 2015«, ki se je odvijal v soboto, 18. aprila. Na tekmovanju je bilo skupaj prisotnih 36 tekmovalcev, tekmovalk in gostov, od tega 30 članov in članic Balinarskega kluba (BK) Hoče. Tekmovalo je 6 ekip: BK Hoče s tremi ekipami, DU Hoče z dvema ekipama in DU Slivnica z eno ekipo. Najboljše tri ekipe so prejele pokale.

Na turnirju je bila prisotna tudi manjša skupina športnikov – balinarjev iz OŠ Slovenije s prilagojenim programom, ki je imela – v povezavi z OŠ Draga Kobala iz Maribora – na našem turnirju balinarski trening s strokovno pomočjo BK Hoče. BK Hoče jim omogoča balinarski trening kot pripravo za nastop na specialni olimpijadi, ki bo letos v Los Angelesu. V sodelovanju z BK Hoče občasno trenirajo na balinišču v Hočah.



Podelitev pokalov na kegljaškem turnirju KS Hoče.

Balinarska sekcija DU Hoče je 7. maja na baliniščih v Hočah izvedla Pokrajinske športne igre v balinanju za uvrstitev na državne športne igre v balinanju. Tekmovanja so se udeležile štiri moške in tri ženske ekipe. Ženska ekipa DU Hoče je osvojila prvo mesto in se uvrstila na državno prvenstvo, ki bo jeseni v Kopru.

Balinarski klub je v soboto, 16. maja, sodeloval s predstavitvijo balinanja na Šport-špasu – dnevu druženja in gibanja treh generacij; balinanja se je pod vodstvom mentorjev balinanja udeležilo precej otrok in njihovih staršev.

Lepo in prav bi bilo, da bi se nam na športnih terenih pridružilo še več občanov in občank vseh generacij. Niso pa v našem okolju zaželeni posamezniki in skupine, ki jim ni mar za red in čistočo, ki za seboj puščajo smeti in nesnago ter pogosto uničujejo razno opremo v okolju osnovne šole in vrtca, v športnem parku ter na otroških igriščih.

➡ Franc Gostinčar



Druženje udeležencev kegljaškega turnirja KS Hoče.

Medalja že ob prvem nastopu

Cheerleading skupina Mini Borci se je iz državnega prvenstva vrnila s srebrom v prtljagi

Na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče že drugo leto deluje cheerleading skupina Mini Borci, ki jo sestavljajo: Alin Rokavec, Larisa Teran, Dita Bedenik, Adriana Grčar, Nika Krajnc Žgajner, Alina Merzel, Živa Luttenberger Vajngerl, Ema Rauter in Reberka Zorko. Dekleta trenirajo dvakrat tedensko po uro in pol in že žanjejo prve uspehe.

Cheerleading je šport, ki izhaja iz Združenih držav Amerike in je zelo priljubljen nacionalni šport. V Sloveniji je razmeroma mlad šport, ki spodbuja skupinski duh, zaupanje in sodelovanje. Cheerleading koreografije vsebujejo elemente gimnastike, akrobatike in plesa. Je samostojen šport, ki poleg omenjenih prvin vsebuje tudi človeške piramide, mete, dvige, skoke in druge samostojne elemente. Člani vseh starostnih kategorij se udeležujejo tekmovanj doma in v tujini, kjer se predstavijo s svojo koreografijo.

Zaradi svoje dinamičnosti in sodelovanja posameznika v skupini je ta športna zvrst primerna za razvoj, prispeva h kakovostnemu preživljanju otrokovega prostega časa in je hkrati dovolj nezahtevna, da se je lahko udeleži vsak otrok. Konec maja je v Hali Tivoli v Ljubljani pod okriljem Cheerleading zveze Slovenije potekalo državno prvenstvo cheerleading in cheer plesnih skupin. Cheerleading skupina Mini Borci OŠ Hoče je na sobotnem delu tekmovanja, v kategoriji Osnovne



Drugo mesto na državnem prvenstvu cheerleading in cheer plesnih skupin.

cheerleading skupine – mlajši, osvojila odlično drugo mesto. Lepšega začetka dvodnevne državnega prvenstva si ne bi mogli želeli, saj so prvič nastopali na klubski tekmi in suvereno izvedli svojo koreografijo. Dekletom za osvojeno srebrno medaljo iskreno čestitamo.

➡ Katarina Vabel

📷 Patrik Rek

Drobci v vrečo spominov

Planinsko društvo Skalca uresničuje svoj program izletov

Ste že pogrešali lepe novice z naših poti? Še hodimo, aktivni smo vsak po svojih močeh. Tako smo že v začetku januarja, za praznik sv. treh kraljev, obiskali zimsko Ravno goro na Hrvaškem, februarja pa smo v pomladnem pridihu hodili med istrskimi potoki in slapovi. Krvavica, malo znana vzpetina nasproti Čemšeniške planine, je marsikoga presenetila s svojim zahtevnim pristopom, še bolj pa s sestopom od Zajčeve kočice. Najbolj smo se veselili pomladnega pohajkovanja po otoku Korčuli: kako lepo je, da lahko doživimo jadranske otoke tudi v pomladnem cvetju in zelenju, da uživamo ob pogledu z vrhov na sinje morje, lepe zalivčke in prikupna mesteca, ob tem pa doživimo še kak kulturni dogodek, kot sta bila folklorna predstava v Blatu in pesem njihove klape Kumpanji na predvečer 1. maja. Prav nekaj posebnega pa je bil obisk otoka Lastovo, ko smo po poti ciklam prišli do mesteca Lastovo, ki te res prevzame. Ko doma sestavljaš drobce vtisov, se šele zaveš, koliko bogatejša je zakladnica tvojega spomina. Hvala organizatorjem in vodnikom Stanku in Florjanu! Še diši po več ...

In kam je treba v mesecu maju, če se želiš naduhati narcisnih poljan? Seveda na Golico. Letos pa so narcise tako pohitele, da jih je konec maja, ko smo osvojili Golico, ostalo le še za vzorec. Zato pa sem hvaležna Slavici in Cirilu Tovšaku, da sta nas sredi maja popeljala na Španov vrh, ko so bile te dišeče nevestice v najlepšem razcvetu.



Z vojaške utrdbе na vrhu Huma je lep pogled na Velo Luko.

Tudi seniorji, ki so letos osvojili Janče in Veliko Kozje, bomo z junijem zopet aktivni – če nam ne bo nagajalo vreme ... Kar nekaj poti še imamo v načrtu; na njih je prostor za vsakega, ki kdaj pa kdaj rad pobegne med gozdove, na cvetoče pašnike in tja na vrhove.

➡ Majda Strašek Januš

📷 Stanko Jakomini

Glasovi slivniških slavčkov odmevajo že 15 let

Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica obstaja in poje že petnajsto leto
Članom ostaja nepozaben nastop v Cankarjevem domu v Ljubljani leta 2008

Pesem je povsod in vedno, za vse in vsakogar, ki jo želi slišati, peti. Skozi ušesa nam pronica v srce in dušo, s svojo čarobnostjo prepoji telo, ga prebudi, zadrhti, ga umiri, mu okrepi moč, vzbudi veselje in pogum, prinese uteho in spokoj. Zato, ker »je glasba govor angelov: nobeno drugo izrazno sredstvo, ki je bilo dano človeku, ni tako božansko. Približa nas neskončnosti« (Thomas Carlyle 1795–1881).

Zato ljudje poslušamo glasbo in petje, zato pojemo, se prepustimo prečudnim nevidnim valovom, z njimi zavalovimo v prečuden svet prelivanja misli, občutenj, domišljije, besed in zvokov, v svet, ki je tukaj, sedaj, hkrati pa daleč in se širi v neskončnost prostora in časa. In tukaj in sedaj je naš Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica, obstaja in poje že petnajsto leto. Po letih obstoja iz dobe otroštva vse bolj stopa v dobo mladostništva, v petju pa je že kar odrasel. Ustanovljen je bil leta 2000. Ustanovitev je predlagal velik častilec kulture, ljubitelj glasbe in petja, pevec, ki v zborih poje že več kot petdeset let, in takratni predsednik Društva upokojencev Slivnica, Martin Zavec. Vodstvo DU

Slivnica je predlog sprejelo in ustanovilo zbor. Le-ta je štel 25 članov in z vajami je začel novembra istega leta. Prva zborovodkinja je bila Karla Zavec, pomagala pa ji je Milena Crnjac. Zbor je prvič nastopil devetega marca leta 2001 na občnem zboru DU Slivnica. Jeseni istega leta je pel na Jugovi domačiji v Rančah, zatem pa na skoraj vseh proslavah in kulturnih prireditvah v domači krajevni skupnosti in na prireditvah drugod. V letih 2003 in 2004 je nastopil v župnijski cerkvi v Slivnici na prireditvi Peli so jih mati moja, oktobra 2004 pa prvič na Reviji pevskih zborov DU Maribor v Narodnem domu. Od takrat na reviji, ki je sedaj v Union-ski dvorani, nastopa vsako leto. Leta 2008 je naš zbor bil najboljši na Reviji pevskih zborov DU Maribor in je nastopil v Cankarjevem domu v Ljubljani. Ob desetletnici delovanja je zbor izdal svojo zgoščenko. Tudi na letošnji, jubilejni, 25. reviji je zbor nastopil in svoje pesmi zapel zelo lepo.

Vse to je zbor dosegal z rednim in s prizadevnim delom, ki ga napaja veselje do petja, želja in odločenost, da s petjem bogati kulturno življenje ljudi v naši krajevni skupnosti in širše. K uspešnemu delovanju zbora so veliko prispevali

tudi vodstva in predvsem vsi dosedanja predsedniki DU Slivnica, kot so Martin Zavec, Lojze Lipnik in sedaj Nuša Hojnik, ter vodje komisije za kulturne dejavnosti pri DU Slivnica – Jožica Trantura, Marija Zavec in Irena Repina. Vsem se iskreno zahvaljujemo.

Pomemben je tudi prispevek Osnovne šole Franca Lešnika – Vuka Slivnica pri Mariboru, ki nam zagotavlja lep in prijeten prostor za vaje in nastope ter nam tudi pomaga pri izvedbi nekaterih naših prireditev. Ravnatelj šole, Anton Obreht, in pomočnica ravnatelja, Mira Prel, nekdanja zborovodkinja v našem zboru, sta naša zavzeta podpornika in gojita naše sodelovanje.

Naše prireditve so s svojimi nastopi večkrat obogatili učenci otroškega in mladinskega pevskega zbora OŠ FLV Slivnica pod vodstvom Mire Prel, učenci recitatorji ob mentorstvu Zlatke Razboršek in učenci glasbenih šol z instrumentalno glasbo. Zbor je sodeloval tudi z Moškim pevskim zborom DU Orehova – Hotinja vas, Mešanim pevskim zborom Hoče, z vokalno skupino Zarja, z vokalno skupino Liguster, s klapo Lent iz Hotinje vasi. Vsem se zelo zahvaljujemo!



Prva zborovodkinja ob ustanovitvi zbora Karla Zavec je prejela visoko priznanje Zveze društev upokojencev Slovenije.



Po uspešnem nastopu poklon poslušalcem.

Zahvaljujemo se tudi vsem drugim, ki so nas povabili k sodelovanju ali so z nami sodelovali na skupnih prireditvah.

Zahvaljujemo se obiskovalcem, ki se udeležujejo oziroma udeležujete naših prireditev, saj s tem izkazujejo tudi spoštljiv odnos do našega dela in uspehov, kar nam je v zadovoljstvo in spodbudo za nadaljnje delo. Obljubljam vam, da vas bomo z našim petjem tudi v prihodnje razveseljevali in zadovoljevali!

Zbor živi, deluje in uspeva samo z dobrimi zborovodji. V našem zboru so v teh vlogah delali in veliko prispevali: prva zborovodkinja Karla Zavec, za njo Mira Prel in sedanji zborovodja Jakša Vranjican. Hvala vam, drage naše zborovodkinje, Karla in Mira, ter zborovodja Jakša!

V zboru nas združuje petje, a so pomembni tudi naši medsebojni odnosi. Razvili so se v nevidne močne vezi, ki nastajajo na vajah, nastopih in izvirajo tudi iz nas – pevk in pevcev. Krepijo jih tudi naši skupni izleti, ki jih po enega izvedemo vsako leto. Potujemo po naši domovini in si ogledamo mnoge zanimivosti, lepote in bisere, ki so raztreseni odmaknjeno od razvitih turističnih točk in objektov. Povsod tudi zapojemo. Tako je naša pesem v nekoliko svobodnejši izvedbi zazvenela čez Lendavske gorice, v kulturnem domu v Lendavi, pri mlinu na Hotizi, v katedrali v Brestanici, v galeriji v Kostanjevici na Krki, čez dolenske griče, v cerkvi v Pertoči, na prekmurskem Triglavu in še kje.



Naši gostje: mladinski pevski zbor OŠ FLV Slivnica z zborovodkinjo Miro Prel.

Posebne vezi se spleta na praznovanjih rojstnih dni pevk in pevcev, dvakrat letno, ko prav tako veselo zadoni marsikatera melodija. Vse stroške krijemo sami, saj zbor za svoje delovanje dobi zelo skromno vsoto denarja.

In seveda, glavne so vaje in nastopi. Vsako leto imamo nad osemdeset ur vaj in okoli deset nastopov. Za to sta potrebni predvsem osebna zavzetost in disciplina vsakega posameznika kot tudi vseh članov zbora. Večkrat je zaradi vaj potrebno opustiti kaj drugega, se čemu odreči. Zbor mora biti dobro urejen, notranje povezan in uglašen organizem, kar pa lahko dosežemo in ohranjamo le

s prizadevnostjo vsakega od nas in vseh skupaj. Veseli me, da se tega zavedamo vsi, se trudimo vsak in vsi skupaj! Hvala, drage pevke in pevci!

Prepričan sem, da bomo še dolgo peli, da se bodo zboru pridružile nove pevke in pevci, kajti petje je del človekovega bistva, bivanja, delovanja, ustvarjanja in uresničevanja. Naj se petje razlega od zore do mraka in v globino noči, naj melodije pronica v globine srca in se razlegajo po prostranstvih srca in duše.

➡ Martin Kramar

Majsko drevo dvignili »na roke«

Gasilci opozarjajo, da je v vročih mesecih narava zelo občutljiva in s tem večja tudi možnost požarov v naravi

V prejšnji številki Utrinkov smo naredili krajši pregled naših aktivnosti v lanskem letu in začetku letošnjega. V teh treh mesecih smo imeli še dve intervenciji, dva požara. Manjši, ko je gorel kup vejčevja na Miklavški cesti, ter večji, ko je zagorelo v industrijski coni v montažnem skladišču. Prav tako smo v letošnjem letu že izvedli nenapovedano občinsko operativno vajo, in sicer v mesecu aprilu na objektu KPD v Rogozi. Je pa operativna struja v društvu v teh dneh zelo aktivna pri asfaltiranju Pohorske ceste, tako da se zahvaljujemo za potrpljenje in za upoštevanje naših navodil.

Veterani in veteranke se tradicionalno udeležujejo tekmovanj in srečanj. Tako so na izbirnem tekmovanju veteranke dosegle drugo mesto in se uvrstile na regijsko tekmovanje v Rušah. Seveda pa ne smemo pozabiti na tradicionalno postavitev majskega drevesa, ki je tudi z vašo pomočjo odlično uspelo. Tudi letos smo se podviga lotili po starem, tradicionalno z »žvaplami«, a žal, nam je nekaj večjih zmanjkalo, tako da nam ga ni



Na tradicionalni postavitvi majskega drevesa in kasnejšem kresu je bilo ponovno zabavno.

uspelo do konca dvigniti na roke, zato nam je na pomoč priskočil Cveto Lepej s svojo tehniko in poskrbel za varen zaključek. Zabava s Fretari je trajala do poznih nočnih ur. Predvsem pa se zahvaljujemo Fakulteti za kmetijstvo za donirano drevo.

Glede na to, da smo že globoko zakorakali v poletje, vsaj kar se tiče vremena, bi mogoče preventivno opozorili, da je v vročih mesecih narava zelo občutljiva in s tem tudi možnost požarov v naravi večja. Zato vam odsvetujemo kakršnokoli kurjenje v naravnem okolju. In še nekaj v razmislek prav vsem občanom – kaj mislite, katera osvežitev je človeku pomembnejša in nujnejša – tista v bazenu, ali tista v kozarcu? Govorimo o vodi, za življenje človeka je nujno potrebna, zato ravnajmo z njo racionalno.

➡ Jure Šac

Koledar le do avgusta

Dobili smo informacije, da smo v decembru na območju Pohorja raznosili koledarje, ki so imeli napako, saj so natisnjeni samo do avgusta. Gasilci si nismo izmislili novega štetja mesecev, žal se nam je pripetila tiskarska napaka, za kar se vam iskreno opravičujemo. Vse tiste, ki imate tak koledar, pa vljudno naprošamo, da nas kontaktirate, da vam ga zamenjamo. Kontaktirajte nas lahko po elektronski pošti (info@gasilci-hoce.si) ali na telefonsko št. (02/618-14-13) (gasilski dom) ter GSM (041/875-327, predsednik).

Sveti Florjan, prosi za nas!

Florjanova nedelja postaja praznik gasilcev

Lani smo se odločili – in praznovanje prve Florjanove nedelje je uspelo. Tako so se na povabilo Župnijske karitas Hoče že



Pred cerkvijo so se zbrali gasilci treh društev: Bohove, Hoče in Razvanja.

drugič zbrali gasilci treh društev naše župnije: Bohove, Hoče in Razvanja.

3. maja, dan pred godom sv. Florjana, ki je že od nekdaj zavetnik gasilcev, so v svečani povorki odkorakali ob 10. uri v cerkev sv. Jurija. Sveta maša je bila namenjena za pokojne in žive gasilce, tudi z nagovorom se je dekan Alojz Petrič obrnil nanje. Poudaril je njihovo solidarnost, pripravljenost in predvsem sodelovanje, brez katerega bi bilo njihovo posredovanje neuspešno. Zahvalil se jim je za vso pomoč in za njihov vzgled.

Ob družabnem srečanju in zdravici v župnišču so zadovoljni potrdili, da prihodnje leto ponovno pridejo. Tako bo tudi Florjanova nedelja postala tradicija naše župnije. Hvala vsem gasilcem, ki ste se te slovesnosti udeležili v tako lepem številu.

➡ Majda Strašek Januš



Leto gasilcem hitro mine

Za požar v industrijski coni v Hočah je po neuradnih podatkih krivo pregretje pri delih s hidroizolacijo

Leto se je prevesilo v drugo polovico leta. Kot vsem ljudem tudi nam gasilcem čas hitro beži. Gasilci poleg vseh službenih in domačih obveznosti opravljamo še poslanstvo, za katerega smo se pač prostovoljno odločili, to je gasilstvo. Po novem letu so na vrsti občni zbori, spomladi gasilska tekmovanja, pred poletjem dan Gasilske zveze (GZ) Maribor in obletnice društev. Samo poletna meseca sta rezervirana za oddih. Jeseni pa se spet začne: vaje, oktober – ki je tako mesec požarne varnosti, ter razni posvete. Pa še na nivoju občinskega poveljstva imamo vaje in posvete. Tako nam leto hitro teče. Seveda pa smo ob vsem tem na razpolago občanom in občanom v primeru nesreč in nezdod; pa naj bo to reševanje muze z drevesa, črpanje vode, odstranjevanje drevesa ali gašenje požara.

V maju smo imeli kar zahteven požar, in sicer v skladišču v obrtni coni v Hočah. Po neuradnih podatkih je zagorelo zaradi pregretja pri vročih delih s hidroizolacijo. Naj poudarim, da so ravno izolaterska dela pogost povzročitelj požarov v Sloveniji. Še dobro, da je zagorelo čez dan in delovnik, sicer bi škoda bila neprimerno večja. Največja nevarnost je vedno ta, da se dogodek zazna prepozno zaradi nebližine stanovalcev. Takšen primer je bil pred nekaj leti požar v Lesnini.

Za nami so tudi gasilska tekmovanja. Boljši se uvrstijo na regijska tekmovanja. Nekatera društva se na tekmovanja še posebej dobro pripravljajo. Sicer pa je prav, da so na sporedu tudi tekmovanja, ki predstavljajo posebno vrsto druženja. Predvsem mladina se spoznava z gasilskimi veščinami; sicer predvsem skozi igro. Tako jim je najbolj všeč, ko podirajo tarčo z brentačami. GZ Maribor organizira tudi letovanje otrok v Punatu. Tam se lahko pod vodstvom vzgojiteljev za 10 dni prepustijo morskim užitek.

Prejšnji mesec smo še sodelovali v okviru projekta ŠPORT IN ŠPAS v OŠ v Hočah. Kot vsako leto smo letos pokazali naša vozila in opremo. Otrokom je bilo najzanimivejše, ko so si ob gledanju skozi termo kamero in seveda ob špricanju z brentačo nadelali dihalni aparat.

Na koncu mi spet ostane povabilo, da se vključite v naše vrste.

➡ Boštjan Frangež



Otroci so si z velikim zanimanjem ogledovali gasilsko opremo.

Radi smo peli s teboj

Rado Paul je v zboru prepeval skoraj 70 let

Pevci in pevke mešanega zbora KUD Hoče smo se letos poslovili od svojega najstarejšega pevca. Čeprav se je Rado po težki bolezni še vrnil med nas, se je zaradi starostnih težav odločil, da po tolikih letih preneha s pevsko kariero. Na prijetnem srečanju sem ga takole nagovorila:

»Dragi Rado, želim, da bi vse, kar bom povedala, zvenelo v tvojem stilu: optimistično, polno vedrine in veselja do življenja. Pride pa čas, ko je potrebno veliko življenjske modrosti, odrekanja, samokontrole in kritičnega odnosa do svojih sposobnosti; čas, ko leta ne dopuščajo, da bi se ukvarjal z nečim, kar ti je bilo v življenju drago.

Rado, tudi slovo od prepevanja boš zmoget, kajti ljudem je dana čudovita sposobnost – spomin. Shrani najlepše in jih kdaj pa kdaj skupaj s prijatelji potegni na plano; boš videl, kako bo lepo. Pa še kapljico rujnega za povrh!

Vselej smo te imeli radi v svoji sredi, neskončno nas je zabaval tvoj iskrivi humor. Zaradi ljudi, kot si ti, je svet lepši in boljši. V imenu pevcev in sokrajanov se ti iskreno zahvaljujem za dolga desetletja dela na področju kulture in ohranjanja tradicije zborovskega petja.«

➡ Milka Primec ➡ Majda Strašek Januš



Rado je z ženo Brigito z veseljem prisluhnil, čeprav mu je gotovo bilo hudo.

Praznik septembra

V mesecu septembru praznujemo svoj praznik tudi v Krajevni skupnosti Reka - Pohorje. Prireditve, ki jih organizira KS Reka - Pohorje, in društva v KS so nekako že stalnica in se odvijajo v prvih dveh tednih septembra. Že zdaj vabljeni na raznolika druženja in prijetna srečanja, ki se bodo odvijala po določenih krajih naše krajevnne skupnosti.

Program prireditev boste v mesecu avgustu prejeli na svoje domove in boste tako pravočasno obveščeni o dogajanju v naši KS Reka - Pohorje.

➡ Anita Arzenšek

Oživitev pozabljene »Rogoške noči«

Zanimiv in pester program ob krajevnem prazniku Rogoze

V mesecu maju smo izvedli čistilno akcijo ter barvanje igral v Športnem parku Rogoza. Očistili smo okolico ter prebarvali nekaj igral. Z aktivnostmi urejanja igral ter Športnega parka Rogoza bomo nadaljevali v mesecu juliju, zato vas pozivamo, da se aktivno vključite v aktivnosti Krajevne skupnosti (KS) Rogoza. Sredi junija je imel vrtec Sonček zaključno prireditev mini maturantov. Prireditve se je udeležil tudi župan Občine Hoče-Slivnica, Marko Soršak, številni častni gostje in starši naših bodočih šolarjev. Naši otroci ter vzgojiteljice vrtca Sonček so poskrbele za pester in zanimiv program.

Društvo krajanov Rogoza je pričelo z aktivnostmi urejanja jame pri vrtcu. V prihodnjih mesecih bomo uredili označevalno tablo uporabe nogometnega igrišča v jami, pripravili teren za športne aktivnosti in uredili »kotiček za počitek« s klopmi.

Aktivnosti v prihajajočih mesecih

Športno društvo Rogoza bo v okviru krajevnega praznika priredilo jubilejni 10. Adaničev memorial, ki bo 22. 8. 2015 v Športnem parku Rogoza. Turnir v veteranskem nogometu je postal mednarodni, tako da se bodo ponovno udeležile ekipe iz Slovenije, s Hrvaške, Slovaške in iz Češke. Vse občane vljudno vabimo na ogled tekem, program bo potekal cel dan, poskrbljeno bo tudi za pijačo in jedačo.

Krajevni praznik Rogoze bo potekal med 24. in 29. avgustom 2015, ko se bodo zvrstile številne aktivnosti:

V prostorih Društva upokojencev (DU) Rogoza bo 24. in 25. avgusta razstava ročnih del Fride Pernek. Vstop bo brezplačen, ogled bo možen med 11. in 18. uro.

DU Rogoze bo 24. avgusta ob 9. uri priredilo medobčinski turnir v ruskem kegljanju v prostorih Doma krajanov Rogoza. Tekmovanje bo potekalo v ženski in moški konkurenci. Za pijačo in jedačo bo poskrbljeno.

Vabimo vas na potopisno predavanje Od Moskve do Šanghaja, kjer bo Andreja Kavaš skupaj z vami podoživela svoje pettedensko potovanje s transibirsko in transmongolsko železnico od Moskve do Pekinga ter potovanje po Kitajski do končne destinacije Šanghaj. Potopisno predavanje bo 27. avgusta ob 19. uri v dvorani Doma krajanov v Rogoza.

DU Rogoza bo 28. avgusta ob 9. uri priredilo medobčinski turnir v odbojki v moški konkurenci. Tekmovanje bo potekalo v Športnem parku Rogoza. V primeru slabega vremena bodo tekmovanje izvedli v Večnamenski dvorani Hoče.

Slavnostna proslava krajevnega praznika Rogoze bo 28. avgusta ob 18. uri pred stavbo Doma krajanov Rogoza. Proslavo bo izvedla gledališka skupina pod vodstvom Milojke Ozmec. KS Rogoza, Športno društvo Rogoza, Društvo krajanov Rogoza in DU Rogoza bodo 29. avgusta 2015 oživel prireditev »Rogoška noč«, ki bo potekala v Športnem parku Rogoza. Čez dan se bodo zvrstile številne aktivnosti za mlajše in starejše generacije, tako bomo pripravili tradicionalno tekmovanje v kuhanju »Rogoškega lonca«, predstavitev 3D vadbe in »Pro-ski« treninga pod okriljem Barbare Klaus za vse generacije, različna športna tekmovanja v nogometu in odbojki, otroško animacijo ter večerni zaključek dobrodelnega koncerta glasbene skupine. Natančen program »Rogoške noči« boste prejeli pred prireditvijo.



Predavanje o poti s transibirsko in transmongolsko železnico od Moskve do Pekinga bo vsebovalo veliko zanimivih zgodbic.

RK Rogoza pripravlja 10. avgusta med 7. in 10. uro krvodajalsko akcijo v prostorih Doma krajanov Rogoza. Vsako tretjo soboto v mesecu bo potekalo brezplačno merjenje tlaka med 7. in 10. uro v prostorih Doma krajanov Rogoza. RK Rogoza vas poziva k darovanju oblačil, bele tehnike in drugih stvari, ki jih več ne potrebujete in bi jih drugi ljudje z veseljem potrebovali. Darujete lahko v času uradnih ur Krajevne skupnosti Rogoza, vsako sredo med 17. in 19. uro v prostorih Doma krajanov Rogoza.

Napoved brezplačnih predavanj o zdravem življenjskem slogu pod okriljem Barbare Klaus v prostorih Doma krajanov Rogoza (s pričetkom ob 18. uri):

6. julija: Toksemija in zakisanost – kuga 21. stoletja in kako lahko ukrepamo;
3. avgusta: Bolezni so doma v črevesju – pomen mikrobiote za naše počutje;

7. septembra:
Celična energija in staranje – največji dejavnik tveganja za zdravje in dobro počutje;

5. oktobra: Zdravje žensk in uporaba funkcionalnih živil;

2. novembra: Zdravje sklepov in uporaba funkcionalnih živil;

7. decembra: 20 let brez antibiotikov – družinska izkušnja.



Vzgojiteljice vrtca Sonček so poskrbele za pester in zanimiv program.

➡ Uroš Blažič

📍 Andreja Kavaš



Turistični zemljevid po otroško

Vsi trije zemljevidi, ki so jih izdelali v vrtcih Občine Hoče-Slivnica, odslej krasijo občinski hodnik

Želja občine je bila narediti malo drugačen turistični zemljevid. Poklicali smo naše vrtce ter jih povprašali za sodelovanje pri izdelavi najlepšega otroškega turističnega zemljevida. Vsi trije vrtci so si vzeli čas ter

nam s svojo domišljijo naredili in orisali najlepše zemljevide. Izbrati najlepšega je zagotovo najtežje, zato so vsi trije vrtci prejeli nagrado najlepšega turističnega zemljevida Občine Hoče-Slivnica. Vsi trije zemljevidi

krasijo občinski hodnik in so vidni vsakomur, ki pride na občino. V začetku junija si je zemljevide po posameznih vrtcih ogledal tudi župan Občine Hoče-Slivnica, Marko Soršak, in se vsem zahvalil za izdelavo.

Vrtec Hoče

Ravno v času, ko se je porodila ideja o izdelavi turističnega zemljevida, je bila skupina otrok iz treh skupin pri urici socialnih igr. Ko so slišali za nalogo, so se takoj navdušili za delo. Delo je potekalo po etapah, v katerih so otroci spoznavali zemljevid in njegov pomen. Veliko je bilo vprašanj, smeha in idej. Vendar nam je na koncu zmanjkalo malo časa.

Skupine: Pike, Srne in Muce

Mentorica: Jasna Bohneč

Vrtec Rogoza

Občino smo obrisali na belo podlago in jo pobarvali z zeleno barvo. Poimenovali smo kraje in krajevne skupnosti in jih tudi zapisali na zemljevid. Vrisali smo glavne ceste in železnico, pri tem so nam pomagali otroci. Z zanimanjem so pisali, risali in iskali svoj kraj, oziroma dom ter vrtec na zemljevidu. Turistične točke smo narisali na kvadratke in jih s pomočjo zemljevida razvrstili na svoja mesta. Delo smo si razdelili po večjih skupinah, tako da je vsaka prispevala h končnemu izdelku. Otroci so risali kozarce, grozdje, planinske kočice, hotele, rože, reke in cerkve. Pozabili pa nismo na pešpoti in kolesarske steze.

Skupini: Ustvarjalci in Izdelovalci

Mentorici: Alenka Vaupotič in Andrejka Papič

Vrtec Slivnica

Ob zemljevidu naše občine smo skupaj z otroki razmišljali, kako bi naredili in označili turistične točke. Otroci so imeli zelo veliko idej, saj so ilustrativne ideje plod otroške domišljije in iznajdljivosti. Razdelili smo se v več skupin in vsak otrok je dobil majhen list papirja in nanj narisal na primer: gostišče s prenočiščem, smučišče, cerkev, letališče, turistično kmetijo. Te simbole turističnih točk, ki so jih otroci narisali, smo kasneje nalepili na zemljevid, saj sva vzgojiteljici izrisali karto Občine Hoče-Slivnica. Zemljevid so otroci rahlo pobarvali, napisali smo kraje, otroci so vrisali ribnike, slap, Botanični vrt ...

Skupina: Metulji

Mentorici: Maja Zakelšek Skuhala in Judita Kosi



➡ Veronika Tonejc

Mladi germanisti v čokoladnih nebesih

Sedmi razredi hoške osnovne šole tudi letos obiskali avstrijsko čokoladnico Zotter

Sedmi razredi Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, ki obiskujemo izbirni predmet Nemščina, smo tudi letos konec aprila obiskali avstrijska čokoladna nebesa Zotter. Zazvonil je zvonec za konec pouka. »Čokolada!« smo zaklicali. Že ves dan je bila tema našega pogovora čokolada in končno je nastopil trenutek, da jo še okusimo.

Ob 13. uri popoldne je pred šolsko zgradbo stal avtobus. Zasedli smo ga do zadnjega sedeža. Na avtobusu so nam učenci, ki obiskujejo izbirni predmet Turistična vzgoja, predstavili čokoladnico Zotter, kraj, kjer se nahaja, ter lastnika. Že na avtobusu smo se zabavali. Nasmejala sem se, da me je bolel trebuh.

Vozili smo se dobro uro. Prispeli smo pred čokoladnico. Na vratih tovarne je visel ogromen napis Zotter Chocolates. »Vau!« nisem mogla verjeti, kakšna čokoladnica je to. »Komaj že čakam, da poskusim čokolado. Njam!« mi je rekla prijateljica Neja. Odšli smo v prostor, kjer smo si ogledali film o pridelavi čokolade. Med filmom so se na ekranu pojavljale različne vrste čokolad. Sline so se mi cedile in komaj sem čakala, da jo poskusim. V filmu nas je gospod Zotter, lastnik tovarne, popeljal skozi svet čokolade. Nisem mogla verjeti, da kakavova zrna zorijo v tako velikih sadežih. Vsa pridelava je ročna. Zrna sušijo in nato vsako kakavovo zrno posebej pregledajo, preden jih zapakirajo v vreče za prodajo. Film je bil zelo zanimiv in poučen.

Po končanem filmu smo odšli v prostor za poskušanje čokolad. Tam je vsak dobil žličko, s katero je smel poskušati različne vrste tekoče čokolade. Ko smo probali prvo, ki je bila iz stoodstotnega kakava, smo bili vsi razočarani. »Fuj! Ogabno! Grenko,« je bilo slišati. Takoj je bil koš poln robčkov, v katerih je bila izplunjena čokolada. Nadaljevali smo s poskušanjem ... »Oooo, madonca! Tale je dobra. Poskusi jo,« smo sedaj govorili. Poskušali smo od najslajših čokolad pa vse do grenkih, s stoodstotnim deležem kakava. Lahko rečem, da smo bili res v čokoladnih nebesih. »Mmmm,« so bili slastni nadevi. Malina, gozdni sadeži, lešniki, jagode in še in še. Ni jim bilo konca. Sedaj, ko pišem in se spominjam teh okusov ... »O, kako bi jih še enkrat okusila.« Najbolj zanimiv okus je imela ribja čokolada. Verjetno si sedaj

mislite: »Joj, kako jo je lahko sploh poskusila?« Vendar je bila kar okusna. Čokolado lahko kombiniraš z marsičim: sadjem, ribami, praženo čebulo, oreščki, semen, jogurti ... Obliznila sem se tudi, ko sem pila slastno domačo vročo čokolado. Cimet in med, to je aroma. Kar deset bi jih popila, če že ne bi bila sita vse te čokolade. Na koncu našega pohoda po čokoladnici pa smo še lahko poskušali končne izdelke čokolade, torej v trdi obliki. Tam smo si lahko kupili tudi čokolado, ki nam je bila najbolj všeč med okušanjem tekočih čokolad. Kupili smo lahko tudi spominke.

Zunaj čokoladnice smo se sprehodili skozi mini živalski vrt, ki je v njeni lasti. Tako smo se lahko prepričali, da čokolado res pridelujejo iz svojega mleka, kot nam je bilo rečeno, saj so imeli svoje krave in koze. Poskusili smo tudi različni kis, ki ga prav tako pridelujejo sami. Ogledali smo si pokopališče idej za izdelavo čokolad. Zakaj takšno ime? Te čokolade so nekoč izdelovali. Ker pa jih niso mogli prodati v zadostnih količinah, so njihovo izdelavo ukinili, idejo pa pokopali na pokopališču.

Obiskali smo še grad Rebensburg. Na vzpetino smo se zapeljali z našim avtobusom. Do gradu pa smo se povzpeli s posebnim dvigalom. Vožnja je bila super. Z dvigala smo si lahko ogledali celotno okolico. »Kakšen lep pogled! Vas, vinogradi, ceste, polja, travniki se zrcalijo v soncu,« sva bili navdušeni s prijateljico Nejo. Ogledali smo si okolico gradu, notranjosti pa si, žal, nismo mogli, ker je bil grad zaprt. Tam smo pomalicali sendviče, ki smo jih prinesli s seboj. Dvomim, da je kdo sploh jedel. Naši trebuščki so bili polni čokolade in tudi okusa po njej si je bilo škoda pokvariti.

Po približno eni uri počitka smo se vrnili k avtobusu in se odpeljali nazaj v Hoče. Tja smo prispeli ob 20. uri. Imeli smo se res odlično in mislim, da je vsak užival. Čokoladna nebesa so bila lep, prijeten, poučen, predvsem pa sladek izlet in izkušnja, za katero se zahvaljujemo učiteljicama Maji Debeljak in Jelki Zamuda. Upamo, da še ga kdaj ponovimo. Auf Wiedersehen!

← Sara Kolmanič



Vzgojiteljice vrtca Sonček so poskrbele za pester in zanimiv program.



Slovenija je lepa že preko interneta

Učence hoške osnovne šole obiskal 24-letni češki študent, ki je nad Slovenijo navdušen

Sredi aprila je bil za našo šolo Dušana Flisa Hoče zelo pomemben dan – v okviru projekta Svet v učilnici nas je obiskal Martin Hrbek, študent, ki prihaja s Češke. Martin je trenutno na izmenjavi v Mariboru, kjer študira geografijo. Star je 24 let in živi ter študira v Pragi, ki pa je zagotovo zelo zanimivo in lepo mesto. Zastavili smo mu nekaj vprašanj o domačem mestu in še mnogo več ...

Kaj študirate in zakaj ste se odločili za ta študij? Kakšni so pogoji za študente na Češkem?

»Študiram geografijo, za katero sem se navdušil že v srednji šoli. Moj navdih je bil učitelj geografije, zaradi njega sem spoznal, da je to zares zanimiva veda in da se z njo želim ukvarjati v življenju. Pogoji so dobri, univerze so zelo lepo urejene in moderne, imamo veliko izbire in profesorji uporabljajo nove metode predavanja. Je pa res, da nimamo študentskih bonov, kot jih imajo nekatere države.«

Kakšne pa so možnosti zaposlitve za mlade ljudi na Češkem?

»Možnosti so na splošno slabše, čeprav je odvisno od tega, kaj si študiral. Ljudje, ki so študirali nekaj v povezavi z ekonomijo, s kemijo ali z računalništvom, imajo dobre možnosti, ostali pa ne. Dosti ljudi se zaposli v tujini in tudi sam sem že razmišljal o tej možnosti. Verjetno bom vseeno ostal na Češkem, ker sem preveč vezan na dom.«

Zakaj je vredno obiskati Češko? Katere so tiste stvari, ki jo naredijo tako lepo in unikatno?

»Imamo zelo bogato zgodovino in pohvalimo se lahko z mnogimi čudovitimi gradovi. Praga je definitivno mesto, ki ga je treba obiskati, pa tudi zaradi naše edinstvene kuhinje se nas splača obiskati.«

Kakšen je odnos Čehov do športa in kateri je najbolj priljubljen?

»Veliko števil Čehov se ne ukvarja z nobenim športom, kar je problem, saj je posledica tega debelost. Zelo radi pa spremljamo vse vrste športov po televiziji ali v živo. Najbolj priljubljeni so nogomet, hokej in floorball. Ta šport je podoben hokeju, le da se ne igra na ledu, kiji in žogica pa so iz plastike.«

Kako pa potujete na Češkem?

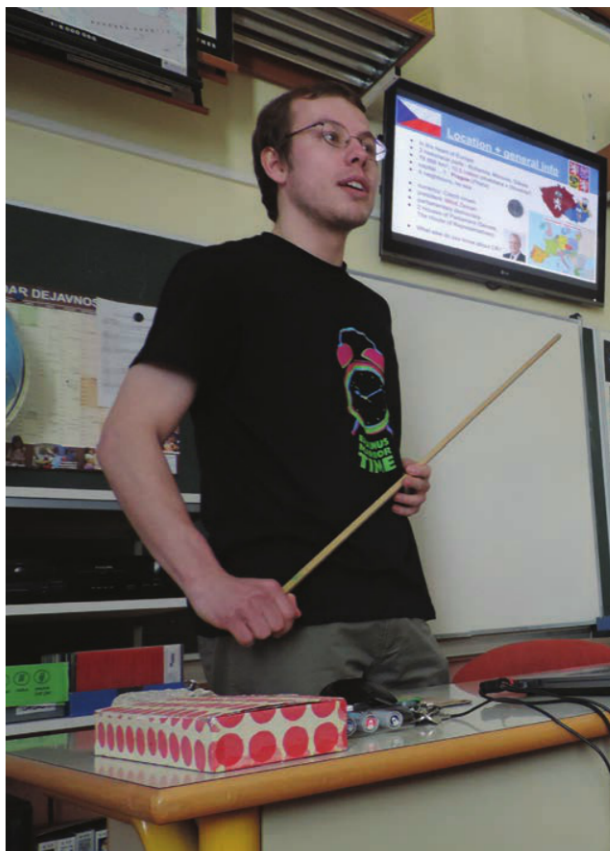
»Odvisno, največ ljudi potuje z osebnimi avtomobili, čeprav imamo transportni sistem zelo dobro urejen in imamo veliko možnosti. Imamo podzemno železnico, avtobuse in trame, problem pa je, ker se cene vozovnic višajo in vedno manj ljudi se odloča za javni prevoz.«

Kakšna pa je hrana na Češkem? Kje navadno jeste in ali imate kakšne tradicionalne jedi?

»Čehi navadno jemo doma, ven gremo le ob pomembnih priložnostih, ali ko nimamo časa, da bi kuhali. Med naše tradicionalne jedi spadajo dumplingi (neke vrste cmoki), ki jih lahko jemo kot prilogo k mesu ali pa polnjene z marmelado kot sladico. Pripravljamo tudi izvrstne jabolčne zavitke, golaž in krompirjevo juho.«

Ali Čehi veliko potujete in kam se navadno odpravite?

»V naši državi obstajata dve skupini ljudi – ena skupina nikdar ne zapusti svoje hiše, druga pa je bolj pustolovska. Poleti se



Učenci osmih razredov so spoznavali Češko in njeno kulturo.

največkrat odpravimo na morje in najbolj priljubljena obmorska država je definitivno Hrvaška. Sicer se odpravimo tudi v Španijo, Bolgarijo ali Grčijo, zalo radi pa gremo poleti tudi v gore, zato se velikokrat odpravimo tudi v Avstrijo. Za Čehje velja, da smo zelo radovedni in da obiščemo nenavadne kraje, ki jih nobeden drug ne obišče, na primer Antarktiko.«

Zakaj ste se odločili, da obiščete prav Slovenijo?

»Hotel sem obiskati neko slovansko državo, ki ni daleč od Češke. Ko sem na internetu poiskal slike Slovenije, se mi je zdela lepa, še posebej pa Maribor.«

Kakšno je Vaše mnenje o Sloveniji sedaj, ko ste tukaj?

»Maribor mi je res všeč in mislim, da imate zelo lepo in zanimivo površje ter pokrajino. Ljudje tukaj so glasnejši in bolj odprti kot na Češkem, čeprav ne toliko, kot sem pričakoval. Ste pa tudi prijazni in to mi je zelo všeč.«

Za konec – ali bi znali naštet nekaj slovenskih besed?

»Dober dan, nasvidenje, lep dan, hvala, dober tek, nogomet, cimet ...«

➡ Lara Paul

Mali umetniki na velikem dogodku

Risbe otrok iz slivniškega vrtca poslej krasijo prostore Zavoda RS za šolstvo

Vse se je začelo nekega povsem običajnega dne, ko je Vera Bevc prišla na dan s predlogom, da okrasimo prostore Zavoda republike Slovenije za šolstvo z otroškimi risbicami. Nad predlogom smo bili navdušeni in skupaj z vodjo vrtca Slivnica sva odšli na ogled prostorov, ki bi jih krasile risbe naših otrok.

Najboljše pri celotnem projektu je bilo, da smo imeli povsem proste roke in smo se lahko popolnoma predali naši kreativnosti in domišljiji. Z vodjo sva se odločili za zeleno podlago, da bo prostor »dišal« po naravi. Nato smo vključili prav vse skupine in otroke, da so se priključili projektu risanja risbic. Več dni smo zbirali otroška ustvarjanja na papirju, zatem pa začeli z izborom tistih umetnin, ki so nas najbolj navdušile in sedaj krasijo prostore Zavoda. Nad našo popestritvijo prostorov so bili izredno navdušeni in zaželeli so si slavnostne otvoritve. Seveda je bilo nam v čast, da lahko predstavimo vrtec, zato smo zavihali rokave in pričeli sestavljati scenarij ter glavno vodilo celotne prireditve. Otroci so izbrali, da bi predstavili prijateljstvo, vzgojiteljice pa smo vključile tudi umetnost, saj je likovno ustvarjanje risbic del umetnostne vzgoje, ki so je otroci deležni v našem vrtcu.

Končna odločitev je padla: predstavili se bomo s pesmicami, z deklamacijami, igro in s plesom – torej z vsem v enem. Otroci so svojo nalogo vzeli izjemno resno, s svojimi predlogi pa so tudi soustvarjali igro. Vsak nastop ima seveda svojo generalko oz. več generalke; da smo igro spili do zadnje potankosti, smo nastopali vsem oddelkom vrtca, vodji, ravnatelju, celo kuharicam. Iz dneva v dan smo bili bolj uigrani in samozavestnejši. In končno je prišel tisti dan ... Zdaj že TA dan.

Za naš vrtec je bil to pomemben dan. Tudi trema je bila prisotna, a bili smo organizirani in pripravljeni. Prav zaradi temeljitih priprav je naš nastop stekel kot po maslu. Otvoritev razstave in igro smo izpeljali bolje kot na kateri koli vaji pred tem. Kot mentorica sem s solzami v očeh spremljala ponosne in samozavestne otroke, ki so bili kos tako pomembnemu dogodku. Skozi celoten projekt so me spremljali navdušeni otroci, ki so želeli dati od sebe kar največ. Polnili so me z energijo in s pozitivnimi pričakovanji kljub odgovornosti, ki ga je organizacija takega projekta predstavljala, saj se je same otvoritve



Otroci so bili veseli obiska nekdanjega in sedanjega župana.

udeležilo kar nekaj pomembnih gostov; poleg staršev, so si našo predstavo ogledali tudi ravnatelj našega vrtca Anton Obreht, podravnateljica Mira Prel, ki nam je priskočila na pomoč s svojim prispevkom na glasbenem področju, pomočnica ravnatelja in vodja vrtca Zdenka Vogrinec, ki je od samega začetka verjela v nas, župan naše občine Marko Soršak ter vsi predstavniki zavoda ZRSŠ. Brez vseh naštetih, naš nastop ne bi uspel tako, kot je! Zato – hvala vsem!

Tu je nekaj najbolj prisrčnih komentarjev otrok, ki so mi ostali v spominu:

»Vzgojiteljica, si videla, še župan in ravnatelj sta prišla!«

»Lepo smo nastopali! Še sladoled smo dobili.«

»Mene pa je tista gospa pohvalila.«

»Si vesela, da smo bili tako pridni in smo lepo nastopali, sedaj pa so vsi veseli?«

➡ Tina Pinter

MOJA INDIJA KOROMANDIJA

Moja Indija Koromandija
je dežela domišljije.

Tam toliko sladkarij je,
da kar pojedel bi vse.

Tam tudi živali so,
ki zelo rade te imajo.

Jahaš konje in kamele,
hraniš pajske in jelene.

Škratje, vile –

žur je tam,

kjer potok čokolade žubori
noč in dan.

Trgovine z igračami dobim zastonj,
če kupim en bonbon.

Tam krila imam,

letim čez reke

in pridem v raj.

Tudi najlepši dnevi minejo.

Ko jutro me zbudi,

Indija Koromandija mi iz glave zleti.

MOJA MAMA

Moja mama je zlata.
Ko zvečer pokličem jo,
tako pridrvi

in posteljico pogreje mi.
Z ljubeznijo me poljubi
in sladko se mi nasmeji.

Moja mama stoji mi ob strani.
Vsak dan perilo opere mi
in kosilo naredi.

Vsi v družini radi jo imamo,
zato nikomur je ne damo.

Ah, kaj hočemo:

ko se skregamo in solze točimo,
potem skoraj od smeha počimo.

Moja zlata mamica bo zame
vedno najboljša in edina.

➡ Adriana Grčar



Za en dan zamenjali vloge

Otroci iz vrtca in šole v Hočah s pomočjo projekta Vezi radosti utrjevali prijateljske vezi

Sreda, 6. maja, je bila v vrtcu Hoče rezervirana za projekt Vezi radosti. Z namenom, da bi otrokom v vrtcu in učencem v šoli omogočili občutenja radosti ob igri vlog, preko katere bodo za en dan zamenjali vloge in utrdili prijateljske vezi, smo osnovali omenjeni projekt in ga poimenovali Vezi radosti.

Učenci prvega razreda so bivali v vrtcu po več let. Radost se je znova vrniti v prostore vrtca, se igrati z že znanimi igračami, predvsem pa je radost srečati vzgojiteljice in mlajše otroke, s katerimi so preživeli kar nekaj časa. Predšolski otroci z navdušenjem zrejo v šolo in izkušnja, da bodo lahko en dan postali »učenci«, prinaša veliko radosti.

Čudovito jutro nas je pričakalo, ko so se ob 8.30 otroci iz skupin Pikapolonice, Srne in Muce podali v šolo, kjer so jih sprejele učiteljice prvih razredov. Učiteljice so predale svoje učence vzgojiteljicam, ki so jih peljale v vrtec. V istem času so se otroci vrtca Rogoza zapeljali z avtobusom do podružnične šole Reka, kjer jih je sprejela učiteljica prvega razreda. Vzgojiteljici je predala svoje učence, ki jih je peljala v vrtec Rogoza. Otroci in učenci so v času



Dan so otroci končali s širokim nasmehom na obrazu, saj je bil poln zanimivih in radostnih dogodivščin.

dveh ur ustvarjali, se igrali, predvsem pa nabirali nove vtise. Vrtčevski otroci so povedali, da so bile učiteljice zabavne, vseč jim je bilo, da so se lahko učili o črkah, še posebej pa, da so lahko pisali na tablo. Učencem pa je bilo v vrtcu najbolj všeč, da so se lahko znova vozili po toboganu in igrali z igračami.

Ob 10.30 so se otroci vrtca in šole Hoče zbrali na igrišču vrtca Hoče, učenci po-

družnične šole Reka in otroci vrtca Rogoza pa na igrišču vrtca Rogoza. Sledilo je skupno druženje in veliko zabavnih iger. Začeli smo s čudovitim jutrom, polni pričakovanj in veselja ter ob 12.00 končali s širokim nasmehom na obrazu, saj je bil za nami dan novih, zanimivih in radostnih dogodivščin.

➡ Jasna Bohnec

📷 Lidija Šoštarč

Dvanajst mesecev s plesom in pesmijo

Šolsko leto je naokoli in vzgojiteljice smo ponovno skupaj z otroki pripravile v športni dvorani zaključno prireditev vrtca Hoče. Poimenovali smo jo Dvanajst mesecev. Otroci iz vseh desetih skupin so se po mesecih predstavili s plesom in pesmijo. Pričeli smo z mesecem septembrom, tako kot se je pričelo šolsko leto, in našo pot nadaljevali skozi vse leto. Nastopali so vsi otroci s svojimi vzgojiteljicami. Z dvema pesmicama so se od vrtca poslovili tudi naši najstarejši otroci, ki gredo jeseni v šolo. Ostala sta še poletna meseca, za katera smo vsi skupaj zapeli in zaplesali na melodijo pesmi Mi gremo pa na morje. Bilo je nepozabno.

Vzgojiteljice in celoten kolektiv vrtca želimo otrokom zabavne, razigrane in brezskrbne počitnice, »mini maturantom« pa vse lepo na njihovi šolski poti ter veliko lepih spominov na vrtec.

➡ Mateja Ptičar



Otroci so se predstavili s plesom in pesmijo, kar je navdušilo številne starše.

Osnovnošolci za in proti

Debate bodo na osnovni šoli v Slivnici odmevale tudi v prihajajočih letih

V minulem šolskem letu smo se malo resneje spoprijeli z debato. Debata se kot izmenjava mnenj, razpravljanje, uporablja pri pouku kot aktivna metoda učenja za spodbujanje kritičnega mišljenja. Pogosto se uporablja kot zagovarjanje in zavračanje nekih argumentov (za in proti). V razpravi pa morajo biti predstavljeni argumenti podprti s podatki in z viri. Razpravljavci morajo kar se da najbolje predstaviti svoje stališče in iskati šibke točke v nasprotnikovih stališčih. Pri pouku se tema debate ponudi z učno snovjo, kjer lahko učenci predstavljajo nek problem, dogodek, rezultat, stališča, aktualno dogajanje in se tako urijo v pogledih iz različnih zornih kotov. Debata zahteva pripravo zunaj razreda, pripravo predstavitve, govora, od učenec zahteva pozorno poslušanje in takojšen odziv.

V Osnovni šoli Franca Lešnika - Vuka Slivnica smo si v šolskem letu zadali cilj, da se bodo učenci udeležili turnirja v debati. Učenci so tekmovali v skupini po tri, v kateri ima vsak tekmovalec svojo vlogo, v debatnem formatu Karl Popper. Učenci na turnirju debatirajo o trditvi, ki je postavljena vnaprej, ter o še eni debatni trditvi, ki je postavljena šele na turnirju.

Udeležili smo se debatnih turnirjev na OŠ Črnuče, OŠ Lava Celje, OŠ Središče ob Dravi in državnega turnirja na OŠ Domžale. Tekmovali so: Nika Benotič, Ana Florjančič, Maša Furjan, Lynn Goznik, Benjamin Habinc, Žan Legat, Metka Lobnik, Matic Kozel, Katarina Kulovec, Gaja Mitrovič, Nuša Pangerl, Nika Rudolf in Miha Simonič. Učenci so dosegli rezultate okoli desetega mesta posamezno in tudi skupinsko. Na turnirje sem učence pripravljala sama, pred turnirji intenzivno še ob pomoči ge. Damijane Lebar, s katero sva na turnirjih sodili ostale tekmovalne skupine. Debata se bo na OŠ Slivnica odvijala še naprej. V začetku počitnic se bosta dve učenki udeležili Mednarodne debatne akademije v Kranjski gori, v organizaciji ZIP-a, Za in proti, Zavoda za kulturo dialoga.

➡ Anita Kaube

👤 Damijana Lebar



Za tekmovanje v debati sem se odločila zato, ker zelo rada govorim, sodelujem v skupini ... Želela pa sem se preizkusiti tudi, če znam poslušati. Skozi debate sem ugotovila, da je poslušanje druge skupine najpomembnejše in hkrati najtežje. Debato bi priporočila vsem, ki vedno trdijo svoje in tistim, ki ne znajo poslušati. Naučila sem se, kako pomembno je poslušanje in sodelovanje v skupini.

Lynn Goznik

Debata je praktična rešitev za razna neodgovorjena vprašanja. Mnogo ljudi misli, da je debata nesmiselna, saj to »kreganje« ne vodi nikamor. Ko pa debato spoznaš, postane prav zanimiva in praktična. Jaz sem se pridružila debatnemu krožku, ker sta mi ga predlagala starša, hkrati pa me je le-ta tudi zanimal. Sprva me je bilo strah in moji govori so bili raztreseni, kasneje pa sem napredovala in mi je debata koristila, saj mi je dvigala samozavest, zato zdaj tudi lažje izvedem govorne nastope v šoli. Debato bi predlagala vsem, ker resnično na svoj način koristi v življenju.

Ana Florjančič



Debaterke Katarina Kulovec, Ana Florjančič in Maša Furjan med pripravo debate.



Ekipo debaterjev z mentorico na prvem turnirju na OŠ Črnuče.



Veliko je bilo smešnih, zabavnih pa tudi resnih trenutkov, ko smo morali pred sodnika. Postaneš lahko veliko samozavetnejša oseba, saj si navajen debatiranja in nastopanja v javnosti, kar ti zelo koristi v prihodnosti, vsakdanjem življenju. Družiš se z vrstniki in spoznaš nove prijatelje, saj nas je debaterjev ogromno. Najlepše nas je videti, kako se znamo zabavati in komunicirati tudi brez elektronike. Pomaga ti v vsakdanjem življenju in pri razvijanju retoričnih sposobnosti, zato bom z debato kar nadaljevala.

Nika Benotič

Za debatni krožek sem se odločila zato, ker rada govorim, ugovarjam in stojim za tem, kar rečem. Čeprav jih veliko meni, da je debata brez pomena oz. dolgočasna, se s tem ne strinjam. Namreč na tekmovanjih gradiš na samozavesti, predvsem samozavestnih govorih, in prepričljivosti. Govora in predvsem negacij se ne moreš naučiti in govoriti o nečem, česar ne razumeš, saj moraš sproti razmišljati in ugovarjati. Na tekmovanjih je bilo na začetku napeto, nato pa se je počutje sprostilo, bilo je vznemirljivo, zanimivo in poučno.

Maša Furjan

Debata. Kaj sploh je to? To je neka izmenjava mnenj, ki jih zagovarjata dve skupini: afirmacijska in negacijska. V vsaki so trije člani, ki imajo določeno delo. Prvi predstavi argumente, drugi jih podkrepi z dodatnimi primeri, negira nasprotnike, tretji pa povzame vse. In tako smo se pripravljali ob sredah zjutraj, ko smo primerjali teme in trditve. Na OŠ Domžale sem se udeležil svoje zadnje osnovnošolske debate, mogoče se je bom udeležil še kot sodnik.

Benjamin Habinc

Z vsakotedenskimi srečanji smo si pridobili novih znanj in spominov, izurili pa smo se tudi v govoru in pridobili smo si veliko samozavesti. Vse naše znanje pa smo nato dokazali na štirih debatnih turnirjih, kjer smo dosegli odlične rezultate. Zdi se mi zanimiva, poučna, koristna, pomembna za življenje in prav zato se je bom udeležila tudi naslednje šolsko leto.

Metka Lobnik

Debata se mi zdi zelo zanimiva, saj se uriš v različnih strategijah, kot so hitro razmišljanje, sproščen in tekoč govor ter seveda tudi poslušanje. Debata zelo pripomore za nadaljnje življenje. Ko sem se odločal, če želim sodelovati na debati, je na mojo odločitev pomembno vplivala naša odlična mentorica, učiteljica geografije in zgodovine, Anita Kaube, ki nam je odlično predstavila vse prvine debate. Debata je zelo zanimiva izkušnja, ki bi jo priporočil prav vsem!

Žan Legat



Nepozabna izkušnja za nadobudneže

Otroci so po zabavnih, a napornih vajah že komaj čakali, dastopijo na oder prireditve Vrtec poje in pleše

Kulturni dom Hoče je v mesecu maju že četrto leto zapored na prireditvi Vrtec poje in pleše gostil številne glasbene nadobudneže, ki so se celo šolsko leto, še posebej skrbno in zavzeto, pod vodstvom petih mentoric iz vrtcev Hoče in Rogoza, urili v lepem petju in plesu. Pevci so vsak teden vadili v zboru Sonček iz Rogoze, Mehurčki in Mini veseli pevčki pa so peli v Hočah. Plesalci so svoje znanje utrjevali v skupini Sonček iz Rogoze, v Hočah so plesali Metuljčk.

Dnevi pred prireditvijo so bili zelo živahni. Otroci so po zabavnih, a napornih vajah že komaj čakali, da stopijo na oder in za nekaj trenutkov pod žarometi doživijo izkušnjo, ki je ne bodo dolgo ali nikoli pozabili. Vzgojiteljice smo želele poskrbeti za čimbolj umirjeno in prijetno vzdušje. Otroke smo spodbujale k strpnosti, pozornemu poslušanju in skušale nastopajočim omogočiti, da se čimbolj osredotočijo k točkam, na katere so se tako skrbno pripravljali.

Veliko zaslug pri uspešno odpetih pesmih je imel Vilijem Babič, ki je pevce spremljal s klasično harmoniko in klavirjem. Zboru se je kot korepetitor pridružil na vajah v vrtcu in generalki ter popestril in oplemenitil glasbeno ustvarjanje otrok.

Zadovoljni in navdušeni smo se vsi nastopajoči s skupno pesmijo Zibenšrit poslovili od letos zelo tenkočutnega in pozornega občinstva. Z novimi melodijami, otroško energijo in navihanostjo se zagotovo prihodnje leto spet srečamo.

➡ Polonca Doberšek



Po napornih vajah so otroci komaj čakali, da stopijo v sij žarometov in doživijo novo izkušnjo.

Zaključek z maskoto Leško

Osnovnošolci iz Slivnice slavnostno končali šolsko leto

Šolsko leto se je odvrtilo, kot bi pihnil. In tako se je v sredo, 3. junija, odvrtila tudi zaključna prireditev Osnovne šole Franca Lešnika - Vuka Slivnica. Pod naslovom Lepo je biti skupaj so učenci pokazali mozaik različnih dejavnosti, ki so jih izvedli skozi celo šolsko leto.

Obiskovalce je pozdravil Leško, maskota šole, s pesmijo:

Leško
Jaz sem Leško,
jaz sem superfaca.
Nisem le navaden pleško,
nisem kakšna kraca.

To sem jaz –
maskota sem ta prava,
sem resnično pameten,
velika je moja glava!

Jaz res nisem kar tako,
imel sem svoj bazar.
Potrudili smo se zelo
in tam bil sem glavni car.

In to še ni vse,
imam tud' svoj vrtilček,
kjer rastline si gojim
in zanje prav lepo skrbim.

Tudi naslednje leto
res vse od sebe bom dal,
da mojim vsem prijateljem
za znanje ne bo žal.

(Ana Žiger in Barbara Prevalnik)



Po napornih vajah so otroci komaj čakali, da stopijo v sij žarometov in doživijo novo izkušnjo.

V nadaljevanju prireditve so bile na sporedu 1. Leškove novice na TV Leško, kjer so bili predstavljeni uspehi in dosežki učencev na različnih področjih. S pesmijo, plesom, z deklamacijo in dramatizacijo so se predstavili učenci od prvega do devetega razreda.

Prireditev je zaključil Leško v upanju, da se naslednje leto ponovno vidimo, med počitnicami pa veliko družimo z družino, s prijatelji in sorodniki, pa naj bo to na izletu, dopustu ali pa preprosto doma na dvorišču.

➡ Mateja Biluš

📷 Maja Živec

»Ko bi dan le imel vsaj 25 ur«

Pogovor z znanim slovenskim pesnikom Primožem Suhodolčanom



Za nami je zaključek bralne značke na OŠ Dušana Flisa Hoče.

Po zaključku bralne značke in prireditvi ob tej priložnosti, ki smo jo na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče pod vodstvom knjižničarke Lidije Mazgan priredili v začetku maja, si je naš znani pisatelj Primož Suhodolčan vzel čas in odgovoril na zastavljena vprašanja. On je bil namreč naš gost, bistvo naše prireditve, naša pika na i. Osebnost me je pritegnil že na prireditvi in ko sem z njim naredila še intervju, me je njegov humor še toliko bolj prevzel. V mislih sem se vrnila k Suhodolčanovim knjigam, akcijskim komedijam, njegovemu humorju ter Živalskim novicam, ki sem jih redno prebirala, ko sem bila majhna. Že takoj po uvodnem pozdravu in rokovanju me je opozoril, da bo odgovarjal resno in mi dal vedeti, da moram njegove odgovore »jemati z rezervno«.

Kje se nahaja Vaš kotiček za pisanje?

»Kje? Amm, v kuhinji, ker je hladilnik blizu (smeh).«

Kje dobite inspiracijo za pisanje?

»A veš, kako je! Učiteljice pravijo: 'Po svetu morate hoditi z odprtimi očmi!' Pa saj z zaprtimi ne moreš, ker se zaletiš v kakšen stop znak, ali kaj takega. Jaz vedno poskušam s čim bolj odprtimi očmi, s čim bolj odprtimi ušesi in s čim bolj odprtim srcem hoditi po svetu in jaz sem vedno trdil, da življenje piše zgodbe, jaz pa mu pri tem samo malo pomagam. Tako, da se mi zgodba ni potrebno niti izmišljovati, jih samo zapišem.«

Kaj vas še vedno, po več letih, vleče k pisanju?

»Ah, ko bi le to vedel! Tega pa nihče ne ve. Pisatelj se ne rodiš, ampak pisatelj se narediš. Eni rečejo, da je to talent, eni pravijo, da je to želja, eni pravijo, da je to to, jaz mislim, da je kombinacija vsega, niti sam ne vem. Vedno sem si rad izmišljeval zgodbe in da ne bi teh zgodb pozabil, ker jih vedno pozabim, sem si začel te zgodbe zapisovati. In tudi še danes, ko imamo pametne telefone, vse, kar se dogaja okoli mene, prijatelji, pri košarki, pri športu, pri potovanju ..., vse si vedno zapisujem in iz teh stvari potem nastajajo zgodbe, mogoče zaradi tega, ker nočem, da bi se zgodbe izgubile nekje v času in prostoru. Mogoče zaradi tega.«

Je na vaše začetke vplival tudi oče? Ste ga kdaj imeli oziroma ali ga še imate za vzornika?

»Moj vzornik je zdaj, zadnje čase ... Sicer Leopold Suhodolčan je eden najboljših pisateljev, kar smo jih imeli v Sloveniji in tudi ne samo v Sloveniji. Drugače pa je moj vzornik zadnje čase zagotovo mojster Lee iz kitajske restavracije Na Klancu, ker bi se rad naučil tako kuhati kot on (smeh). Če pa res.«

Na katero Vaše delo ste najponosnejši in zakaj?

»Najponosnejši sem bil zdaj, nazadnje, ko sem naredil kitajske rezance s piščancem, to je bil eden mojih najboljših izdelkov in vsi so si oblizovali prste (smeh). Saj se ne lažem. Aja, pa še pečen riž z jajcem, s porom in korenčkom je bil zraven.«

Imate doma v predalu veliko del, ki še niso izdana in mogoče tudi ne bodo?

»V računalniku je vedno, vedno ogromno stvari. Kot sem rekel, si te stvari vedno zapisujem in preko pametnega telefona gre to v računalnik. In, ja, je ogromno idej in pripravljam veliko stvari. Pred kratkim sem se odločil, da bom začel 1 uro prej vstajati, tako da bom imel eno uro več časa in bo dan imel 25 ur (smeh). Ja, glejte, to je ena ura, ena ura pa veliko pomeni.«

Ste na ulici, 'prepoznavni'? Vas ljudje velikokrat ustavijo in pohvalijo ter povejo kaj pozitivnega?

»Sigurno nisem kot kakšen pop zvezdnik, v domačem kraju me kar poznajo in po drugi strani mi je tudi všeč, da nisem na ulici vsako sekundo prepoznaven, da bi me paparaci zasledovali in tako lahko bolj v miru in z veseljem delam. Drugače pa me seveda kdo ustavi. Na primer, zadnjič me je ustavil policaj, pa je rekel, če mu podpišem knjigo za njegovega sina (smeh). Pa ni rekel, da sem prehitro peljal. Resnična zgodba (smeh).«

➡ Pia Pravdič

Od kruha do izdelkov iz lesa

Predstavljamo ponudnike pristnih domačih izdelkov na tržnici v Hočah in Slivnici

Domača tržnica v Hočah se predstavlja (pred Kulturnim domom Hoče) vsako prvo in tretjo soboto v mesecu od 9. do 12. ure. Domača tržnica v Slivnici se predstavlja (na parkirišču pri vrtcu v Slivnici) vsako drugo in četrto soboto v mesecu od 9. do 12. ure.

Na stojnicah lahko kupite pristne domače pridelke in izdelke, npr. različne vrste kruha, domače pecivo, rezance, svežo zelenjavo, zelenjavne namaze, mesne izdelke, mesne namaze, sadje, suho sadje, med in izdelke iz medu, domače mleko, jogurte ter sirove namaze, žganje, vino, izdelke iz lesa in še veliko več.

Predstavljamo nekatere izmed ponudnikov:

Kmetija Fingušt - Hecl

Hecl Peter,
nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji
Orehova cesta 44
2312 Orehova vas
Telefon: 041-740-098
peter.hecl@amis.net
www.domacijogurti.si

Kmetija Fingušt - Hecl se nahaja v neposredni bližini avtocestnega razcepa Slivnica in letališča Edvarda Rusijana Maribor.

Naša primarna dejavnost je prireja kravjega mleka, od leta 2011 pa tudi predelava. Del prirejenega mleka predelamo v predelovalnem obratu na kmetiji v: domače jogurte (navadne, sadne, s sadjem stevia, z medom), domačo skuto, skuto s sadjem, skutine namaze, domač sveži sir »SiRČEK«, sir za žar in sirotko. Vsi izdelki so brez GSO (pridelano/predelano brez gensko spremenjenih organizmov). Da zagotovimo kratko prehranjevalno verigo smo na dvorišču uredili manjšo prodajalno, v kateri je mogoče naše izdelke poskusiti in kupiti. Ker ima vsak naš izdelek tudi zgodbo, vam jo tudi z veseljem predstavimo.

Prodajalna je odprta od ponedeljka do petka med 15. in 19. uro, v soboto med 9. in 12. uro.



Predstavljamo vam kmetijo Pregl, ki se nahaja sredi zelenih pohorskih gozdov, s čudovitim razgledom, ki zaobjame Hoče in sosednje kraje. Naša glavna panoga je pridelava mesnih izdelkov in naša specialiteta so divjačinske salame. Od ostalih mesnih izdelkov pa Vam ponujamo pekoče salame, meso iz tunke, kranjske klobase, ocvirke, zaseko in pašteto. Delamo tudi jušne rezance, ki bodo izpopolnili okus vaše nedeljske goveje juhe. Če na tržnico v Hočah ali Slivnici pridete pravočasno, ujamete še jajčka ter sveže hlebčke kruha, pečene v krušni peči in narejeni po receptu naše babice. Ker pa kmetija ni kmetija brez vrta, lahko na naši stojnici v Hočah in v Slivnici najdete tudi domačo vegeto. Prisrčno vabljeni.



Kmetija Pregl

Pregl Mateja
Pivola 51
2311 Hoče
Telefon 02/616 11 04 ali 041-895-385
neja.pregl@gmail.com

Z domačo obrtjo se ukvarjam že dobri dve desetletji, in sicer oblikujem in izdelujem lesene izdelke. Bogate izkušnje sem pridobil od svojega očeta Ivana, pri katerem sem se izučil ročnih spretnosti, skozi leta pa sem jih sam dopolnjeval v svoji domači delavnici. Izpod mojih rok je tako nastalo že ogromno različnih izdelkov vsestranske uporabnosti. Ti vključujejo klopotce, klepce, manjše klopi, razna stojala, ptičje krmilnice in valilnice, med drugim pa tudi medalje za različna tekmovanja in športne prireditve. Ob tem je potrebno izpostaviti tudi leseni pribor, ki pride prav vsakemu gospodinjstvu, vanj pa spadajo kuhalnice, žlice za med, kuhinjske deske, valjarji in še kaj. Moj tradicionalni izdelek je pležuh, po domače »pok«, ki je že desetletje spominek Občine Hoče-Slivnica, izdelujem pa ga tudi v naravni velikosti za zimske radosti. Večino izdelkov si je moč ogledati in tudi kupiti na tržnici v Hočah in v Slivnici. Vsekakor me lahko obiščete tudi na mojem domu v Polani in se osebno dogovorite za povsem unikaten izdelek po naročilu. Lepo vabljeni!

Jožef Pehar

Polana 14
2311 Hoče
Telefon 02/618 12 22 ali 031-585-327
pehar.mateja@gmail.com



Alojz Grašič
Hočko Pohorje 45
2311 Hoče
Telefon 031-543-357

Na tržnici v Hočah in Slivnici ponujam vse vrste rezancev (široki, ozki), ter ribano kašo. Izdelki so iz pšenične, pirine ter ajdove moke. V ponudbi imam tudi domače piškote iz pirine in pšenične moke, napolnjene s čokoladnim ter z marmeladnim nadevom. V kolikor niste sladokusci vam ponujam tudi slano pecivo (slane palčke). Iz domačega sadja pripravljam tudi okusne marmelade ter sadne namaze iz jagod, ribeza, robid, bezga ter mešano. Ponudba svežega domačega zelišča, ki ga lahko pripravljate kot čaj, ne sme manjkati (melisa, materina dušica, žajbelj ...). Dobrodošli na tržnici.

**Olga Domadenik**

Zg. Hoče 42

2311 Hoče

Telefon: 031-272-188

olga.domadenik@gmail.com

Na tržnici vam ponujam sezonsko svežo zelenjavo, ki je pridelana na naraven način brez umetnih škropiv: solato vseh vrst, radič, motovilec, re-grat, rukolo, blitvo ...

Stročnice: stročji fižol, grah, čičeriko, bob ...

Gomoljasto in korenasto zelenjavo: krompir, rdečo peso, črno redkev, rde-čo redkev, korenje, kolerabo, čebulo,

česen, repo, šarlotko ...

Ponujam tudi jušno zelenjavo, kot so drobnjak, peteršilj, zelena in luštrek ...

V zimskem času vam nudim tudi vloženo konzervirano zelenjavo, kislo zelje, kislo repo, sveža domača jajca, krompir in suhi fižol.

Vabljeni na tržnico.

Vinko Škraban

Prešernova 2

9240 Ljutomer

Telefon: 068 64 90 61

planetkonoplje@gmail.com



Planet konoplje, d. o. o., s sedežem v Pomurskem tehnološkem parku v Ljutomeru je podjetje, ki je ustvarilo svetovno znano blagovno znamko konopljinih izdelkov.

Sodelujemo z domačimi pridelovalci konoplje, prav tako bomo imeli tudi lastno pridelavo konoplje v Sloveniji. Naša ponudba zajema domače izdelke iz konoplje. Na voljo so konopljino olje, moka, semena, čaj in kozmetika. Podjetje ima lastno proizvodnjo v Prekmurju v zeliščnem parku Kuzma. Letošnje leto pa tudi 48 hektarjev nasadov konoplje na območju Pomurja. Obiščite me na tržnici in si oglejte ponudbo.



Na tržnici ponujamo jabolka lastne pridelave, pridelana na integriran način, ki so skladiščena v lastni hladilnici. Ponujamo jabolka sorte Gala, Jonagold, Fuji, Zlati delišes, Braeburn, Idared.

Sadjarstvo Vrecl

Zgornje Hoče 4

2311 Hoče

Telefon: 051-263-885

sadjarstvo.vrecl@telemach.net

Domača hrana, pripravljena z ljubeznijo

Koča Jelka na Pohorju je bila zgrajena že davnega leta 1948 kot planinska koča, a se je njena podoba skozi čas venomer spreminjala

Pogled na jasno Pohorje, ki kot mogočno pobočje objema južni del našega kraja, me ponovno zvabi v svoje zavetje. Odpravim se na kočo Jelka, ki je s svojo odmaknjenostjo in preprostostjo že pred mnogimi leti osvojila mojo dušo. Spominjam se vseh pomlad, ki imajo nekoliko višje ob potočku poseben čar: prebujanje teloha in zvončkov med mokrim mahom, žuborenje potočka med krpami snega, ki se topi in lesketa v pomladnem soncu. Vsak vdih daje občutek polnosti, ponovnega življenja in svežine. Visoke smreke s svojo senco v vročih poletjih nudijo globoko senco, jesen me navdušuje z mavrično paletbo barv in bogato bero gozdnih plodov, zima pa zna tukaj pokazati svoje zobe z vso svojo veličino in hkrati pravično ter neokrnjeno idilo.

Sedem na teraso, kjer je zaradi dokaj jasnega vremena razgled nepopisen: dravska dolina do Ptuiškega jezera, v daljavi Ptuiška gora in Boč, za njim pa celo Sljeme nad Zagrebom ... V daljavi pa še veliko neznanih hribov, razgled torej seže preko 80 km stran. Duša preprosto zapoje.

Jelka je bila zgrajena že daljnjega leta 1948 kot planinska koča, do leta 1991 je bila v lasti Počitniške zveze Murska Sobota. Vlaganja v njeno obnovo so bila dokaj borna, zato je dolga leta ohranjala prvotno obliko in vsebino. A z leti se je njena podoba s pridnim delom lastnikov počasi spreminjala.

Pa naj povem še kaj o ljudeh, ki skrbijo zanjo, o Marti in Janku. Na kočo sta kot mlada zanesenjaka prišla že leta 1983 kot njena oskrbnika, kasneje kar 20 let najemnika, od leta 2010 pa sta s posebnim naporom vendarle postala tudi njena lastnika. Vseskozi sta v Jelko sama vlagala težko prigarana sredstva; v obnovo kuhinje, sanitarij, ureditev točilnice, obnovo notranjih ometov, oken, zunanje fasade, obnovo in izolacijo strehe, dostopnega stopnišča in urejanje celotne okolice koče. Vse obljube o ureditvi dostopa do koče, to je spodobne ceste, ki skoraj vsako pomlad zaradi odplavljenega gramoza zahteva ponovno obnovo, so ostale samo pri besedah. Z vso svojo



Jelka, sinonim za prijetno in nepozabno počutje v neokrnjeni naravi.

očarljivostjo je koča Jelka daleč od oči lokalne skupnosti in neuslišana za vse svoje prošnje in prošnje tistih, ki se nanjo radi vračamo. Še vedno ostaja vzdrževanje dostopa izključno na plečih lastnikov koče, pa čeprav bi morala biti trajnejša ureditev ceste v interesu vseh lokalnih skupnosti in v dobrobit razvoja turizma tega dela Pohorja.

Jelka kot gostišče nudi obiskovalcem nadvse odlično domačo hrano, ki jo pripravljajo Martine roke s posebnim občutkom in z ljubeznijo. Gostoljubje, prijazna beseda, ustrežljivost so stalna spremljevalka njihove ponudbe, kar potrjujejo številne pohvalne besede zadovoljnih gostov v knjigi vtisov vse od leta 1983. V svoje storitve Marta in Janko vlagata pozornost, požrtvovalnost in energijo, vlagata sebe. Upam trditi, da vsak obiskovalec na Jelki najde nekaj zase, pa naj

gre samo za nedeljsko kosilo, dopustovanje, rekreacijo, krajši počitek, zabavo, vse to prežeto s ptičjim petjem, šelestenjem listja, z žuborenjem potoka, s poplesavanjem žuželk in hitenjem veveric. Narava je nepopisno krasna v vseh svojih oblikah.

Kot je napisala obiskovalka H. Zajmi daljnega leta 1985: »Stoletni očaki, pohorski zrak in čudovita narava človeka resnično pomlajajo, vendar to ni dovolj. Za prijetno in nepozabno počutje v tej neokrnjeni naravi s srcem skrbi oskrbnik Jelke z ženo – izvrstno kuharico in seveda sam – z nasmeškom, s prijazno besedo in z enkratno postrežbo ...« In slednje je najpomembnejše; zaradi tega se mnogi radi vračamo in želimo, da ta biser spoznajo tudi tisti, ki ga še niso odkrili.

➡ Irena Kozar

Brez pavze dela že 365 dni

Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica obstaja in poje že petnajsto leto
Članom ostaja nepozaben nastop v Cankarjevem domu v Ljubljani leta 2008

Kaj hitro lahko zapademo v kakšno negativno zgodbo v naših krajih, marsikatera življenjska izkušnja sokrajanov pa nas lahko pozitivno pritegne in nas spodbudi, da se zamislimo nad svojim življenjem, ali celo požene v akcijo za svojimi sanjami. Tokrat nas je pot zanesla v Radizel, kjer smo bliže spoznali Marjetko Rotar, ki je lastnica gostilnice na Ulici Milke Volk. Starinska ura je tista, ki nas pritegne zunaj na zidu, saj tukaj, če dovolimo, se čas zaustavi in za trenutek lahko odložimo delo in skrb. In ura je odbila točno deset, ko nas je topla sprejela na teraso gostilnice.

Njena zgodba sega 15 let nazaj – takrat je delala še v Elektrokovini. Zadnja tri leta pa ni bilo več redne plače in tako se je njena delovna doba tam zaključila. Kot marsikdo, ki takole izgubi delo, se je tudi ona prijavila na Zavod za zaposlovanje. In tako se je po treh mesecih pošiljanja prošenj in klicanja za delo odločila, da bo odprla gostilnico. »Saj kdo od delodajalcev me bo pri teh letih sprejel na delo?« se je spraševala. Malo previdno smo vprašali sogovornico po letih, saj na ta vroč, že skoraj poletni, dan s širokim nasmehom na obrazu in še bolj širokega srca ter s črno obleko z belimi metulji kar skriva svoja leta. »Malo čez petdeset,« nam hiti pojasnit.

Odločitev

Ključnega pomena, da se je odločila za povsem svojo pot, je bilo to, da nikoli ni bila odvisna od drugih in tako je tudi takrat vedela, da tako več ne gre naprej in da mora nekaj spremeniti. In je v bližini svojega doma našla lokal, kjer je že prej bil skoraj 20 let v delovanju in se je prav ta-



Odkar je Marjetka Rotar izgubila službo v Elektrokovini, sta urna kazalca narisala že nešteto krogov.



Od jutra do mraka gara v svoji gostilni, da se lahko prebija skozi življenje.

krat oddajal v najem. In odločila se je, da »Bar Slavček« ostane. Ob podpori sinov in ostalih bližnjih so se tako tudi njej ureničile sanje. »Poskusi, mama, če bo šlo, bo šlo, če ne, pa boš zaprla,« sta jo spodbudila sinova. In tako se je podala na novo življenjsko pot z željo in odločitvijo, da preživi in da dočaka upokojitev. »Vse delam sama, če pa le imam čas, pa si med delovnim časom malo odpočijem ali zadremam, skuham kosilo ali spečem pecivo. To je takrat, ko ni gostov. Ker tudi to se zgodi, da včasih v celem dnevu pride samo 5 ljudi. In tudi takrat izkoristim čas, da čistim.« In na dnevnem redu se je vrstilo ponavljajoče se vprašanje gostov, še posebej na začetku: »Kako dolgo še boš vzdržala?« »Ampak ker me to delo osrečuje in nekaj moram delati, ker sem pač takšen tip človeka, vztrajam. Četudi gledam na vsak evro. Poleti še na električni privarčuješ, ko ne potrebuješ luči.« In kakšen pogum mora imeti človek, da se poda na takšno neznano pot!

Ker pa ob glavni cesti, ko se pelješ skozi Radizel, ni table, da bi videli, da se v tej ulici skriva Marjetkin prostor za okrepčanje, smo želeli izvedeti, zakaj je temu tako. »Vse moraš plačati dandanes in še za to imeti dovoljenje. Še denarja ni, da bi si lahko človek postavil tablo z napisom pri glavni cesti.«

Z gostinstvom samim se ne da preživeti, zato še zjutraj hodi pomagat starejši gospe, ki je res potrebna pomoči. Še prej pa v trgovino v nabavo in tako ji od dneva ne ostane več nič. Odpiralni čas je namreč vse dni v tednu od 10. do 22. ure.

Marjetka nam pojasni, da že eno leto in en mesec, odkar se je podala v gostinstvo, ni imela niti enega dneva prostega. Zanj so vsi dnevi v tednu enaki. Ampak vsak dan je dragocen. Pravi, da že dve leti ni bila na dopustu.

Ne moti jih, da je starejša

A njen obraz se spet razvedri, ko se spomni na svoje goste. »Ena skupina mladih hodi sem, ki me kličejo teta. In to mi res veliko pomeni. Pridejo, se malo pošalijo in si vzamejo čas. Ne moti jih, da sem starejša in včasih kar po domače, oblečena v trenerko, saj sama čistim lokal. Jaz pač vsakemu odkrito povem, kaj mislim. Včasih se tudi pošalijo, kaj si kuham, ker tako prijetno diši.« In pravi, da res dela po cele dneve, ampak, da jo žene naprej to, da jo gostje spodbujajo, da naj vztraja, ker radi pridejo k njej na klepet in v ambient, kjer je vse tako preprosto. »Dokler bo šlo iz meseca v mesec, še bo šlo, ko pa bo prva izguba, pa zaprem.«

»Pivičko eno, pa iz kište,« naju iz prijetnega pogovora prekine prvi gost. In takoj za tem že drugi: »Isto kot včeraj.« Ura na terasi gostilne pa že kaže nekaj čez enajst in tako se je najin pogovor zaključil, saj je Marjetka z velikim veseljem odhitela postreči svoje prve goste. In sogovornici želimo uspešno nadaljevanje začetega, veliko vztrajnosti in pozitivne energije.

Moja Rakovič



»Pa sem si zaslužila Anglijo«

Nika Merkuš premagala vse nasprotnike v televizijskem tekmovanju Abeceda

Ko mlada rojakinja doseže tak uspeh v televizijskem tekmovanju, se spodobi, da to bistro dekle vsaj malo predstavi. Prijazna in zgovorna devetošolka je ob mojih vprašanjih le za hip pomislila in takoj nizala misel za mislijo.

- Kaj bi najraje povedala o sebi, ko se predstavljaš bralcem Utrinkov?

Zelo rada imam živali, predvsem konje; rada pomagam sošolcem pri učenju; rada spoznavam svet, nove kulture. Po naravi sem trmasto vztrajna, dokler ne dosežem zadanega cilja. Znam pa tudi poslušati in svetovati kot prijateljica. Pa še to: stara sem 14 let, končujem 9. razred OŠ Dušana Flisa Hoče in sem doma v Spodnjih Hočah.

- Končuje se osnovnošolska doba – se bodo končala tudi šolska prijateljstva? In kam v jeseni?

Zagotovo je konec otroških in šolskih prijateljstev, čeprav so spomini zelo, zelo lepi. Ohranjala pa bom stike z mnogimi, saj nas v jeseni kar šest iz naše generacije nadaljuje šolanje na Drugi gimnaziji. Veselim se že novih izzivov.

- Doslej si se ukvarjala z mnogimi dejavnostmi. Kaj vse te je veselilo?

Pet let sem intenzivno trenirala odbojko in naša ekipa je bila res uspešna. Težave s sklepi so mi to onemogočile, pa tudi za šolo je bilo včasih premalo časa. Pred letom in pol pa sem se zaljubila v konje in zelo rada jaham. Kadar le morem, grem do svojih ljubljencev v Haflinger center pod Lenartom. Toliko o prostem času v



Nika bo šolanje nadaljevala na Drugi gimnaziji.



V televizijskem kvizu Abeceda je pometla s konkurenco.

naravi, kjer sem vedno rada. Ob rednem šolskem delu pa se veliko dodatno posvečam skoraj vsem področjem, saj sem pod vodstvom mentorjev tekmovala iz vseh glavnih šolskih predmetov. Letos sem dosegla pet srebrnih priznanj. Lahko rečem, da me veselijo vsa področja življenja.

- In sedaj k tvojemu uspehu pri Sivih celicah. Kdaj se je vse to začelo?

Pod vodstvom mentorja Aleksandra Duha, sicer mojega razrednika, sem se prijavila kot posameznica na tekmovanje Abeceda, ki poteka vzporedno z ekipnim tekmovanjem. To je tekmovanje na izločanje, ki je zmagovalcu nudilo privlačno nagrado – štirinajst dni Anglije. In sem si rekla: potrudila se bom, da pridem tja. Pa mi je uspelo!

Prvo kolo je bilo 18. marca, ko sem prvič zmagala. V drugem kolu sem v treh odajah dvakrat zmagala in dobila možnost nastopa v Megaabecedi. 6. maja sem v Megaabecedi premagala vse nasprotnike in se uvrstila v finale Abecede. 20. maja je bila moja nasprotnica Sara Božnik iz Vojnika in z odgovori sem si prislužila 14-dnevni tečaj angleščine v Veliki Britaniji.

- Kaj ti pomeni ta dosežek?

S tem sem tudi sebi dokazala, da sem dokaj dobro splošno razgledana. Tekmovanje me je vedno bolj pripravilo do hitrega odločanja, naučila sem se tudi nadzorovati svojo tremo. Nasprotnikov nisem podcenjevala, iz športa sem navajena »fer« borbe. Nasprotnici iz finala

sem tudi brez pomisleka odstopila torbo s skirojem, ki sem jo prav tako dobila za nagrado.

Razrednik in sošolci so mi v šoli pripravili prisrčen sprejem, mojega uspeha so bili veseli tako kot jaz.

- Naj ti ob zaključku pogovora postavim še klasično vprašanje: kaj ti pomaga, da si tako uspešna, kaj ti daje toliko veselja do učenja, branja ...

Starši so mi bili vedno v vzpodbudo (čeprav moj ati pravi, da je staromodni, toda očitno ima prave prijeme!). Naučila sem si zastavljati cilje – in jih tudi uresničevati; po razočaranjih hitro najdem pot k novemu cilju ... Veliko berem, predvsem detektivke, romane s tabu temami in seveda zgodbe o konjih. Zato sta tudi moji najljubši knjigi Grivasti vojak in Nebo v očeh lipicanca.

Sanjam o medicini, vidim se kot pediatrinja, a za to bo potrebno še veliki vztrajnosti. Nekoč pa si želim imeti tudi svojega konja ...

- Hvala za iskrene odgovore, mogoče le še kakšno misel za zaključek.

Zahvalila bi se vsem, ki so me v tem tekmovanju podpirali in vztrajali z menoj. Na vsakem tekmovanju so me vzpodbujale Tinkara, Sara, Lana, pa seveda ati, mami in sestra Daša. Hvala tudi mnogim drugim za iskrene vzpodbude in čestitke.

➡ Majda Strašek Januš

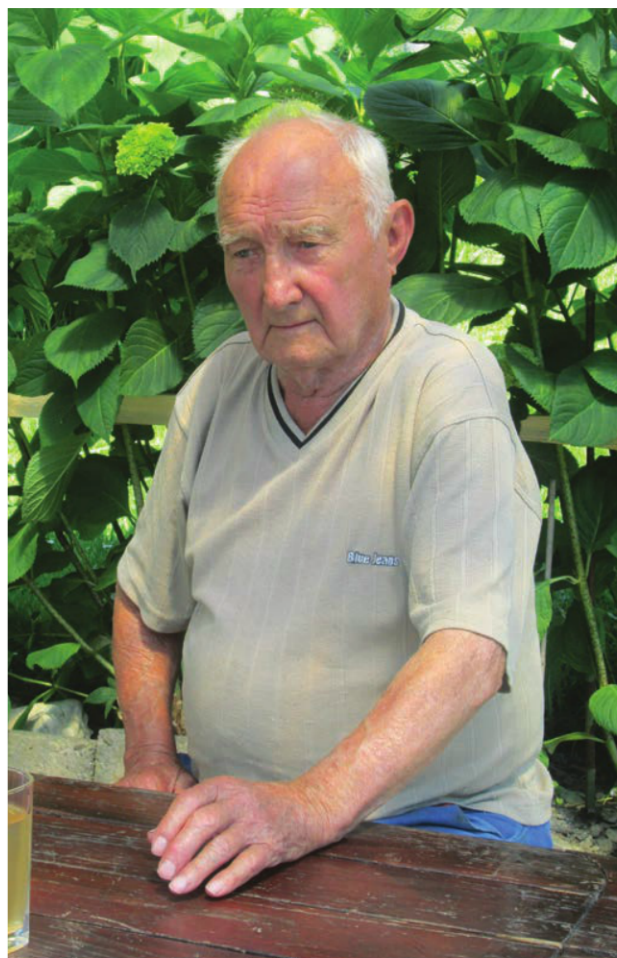
📷 arhiv Nike Merkuš

Vojne grozote te vedno spremljajo

Oskar Dolšak iz Reke je preživel grozote druge svetovne vojne na severni ruski fronti

Oskar Dolšak je pri 93-ih letih tako bister sogovornik, da človek o takšni starosti lahko le sanja. Grenkoba osamljenosti, saj je lani izgubil življenjsko sopotnico, mu ni vzela njegove življenjske vedrine in velike volje do življenja. Takoj pa pove, da so mu težka vojna leta ukradla sproščeni smeh mladosti. Ob njem so njegovi domači, ki lepo skrbijo zanj; še vedno bi rad bil aktiven, dela še v hiši in na vrtu, kolikor zmore, sam poskrbi zase, a leta prinašajo s seboj svoje težave ... Rojen je bil davnega 17. novembra 1922 v Lačni Gori pri Oplotnici; do njegovega tretjega leta so živel v Mariboru, dokler se niso nastanili v Reki. Tako je postal Rečan.

Prva svetovna vojna je zaznamovala materino in očetovo družino. Mati Ana je bila Primorka iz Bovca. Kot begunci so pristali na Spodnjem Avstrijskem v begunskem taborišču. Dekleta so (na lastno željo) poslali v samostansko gospodinjstvo šolo na Dunaj; Ana se je tako izučila za kuharico in prišla leta 1917 v vojaško bolnico v Maribor. Oskarjev oče pa je bil doma pri Sv. Florjanu blizu Rogaške Slatine. Doživljal je štiri leta Soške fronte: ker je bil po poklicu krojač, je ostajal v zaledju – in vojno preživel. Ko se je vrnil na Štajersko, je postal Maistrov borec; njegov oče je kot župan pri Sv. Florjanu organiziral Maistrove borce – in sin je moral iti v Maribor. Tu pa je tudi spoznal bodočo ženo Ano.



»Ne bom se nasmeljal, saj so mi smeh ukradle vojne grozote.«

Težko življenje po prvi vojni

»Ko danes govorimo o gospodarski krizi, se sploh ne zavedamo, da so bile krize nekoč veliko težje,« razmišlja gospod Oskar. Po prvi vojni je oče kot krojač delal veliko zastoj, ljudje niso imeli s čim plačati. Za mamo ni bilo službe, hodila je na dnino po Pohorju. Tako so rasli trije otroci, poleg Oskarja še dve sestri. Fant je moral v uk za kovača, za šolo ni bilo možnosti. Delal je v tovarni Kovina tudi še v začetku druge vojne.

Primorce s Štajerske so Nemci izseljevali v Srbijo, toda njihovo družino je rešila materina dunajska šola. Fante so mobilizirali v nemško vojsko; Oskar ni hotel biti med prostovoljci in se je dolgo izmikal. 6. decembra 1942 pa se vpoklicu ni mogel več izogniti. Tako se je z usposabljanjem na Češkem začela njegova triletna vojna kalvarija po severni Evropi vse do Estonije.

»O tem pa ne bi rad govoril«

Ko steče pogovor o nemški fronti, gospod Oskar zamišljen utihne in le reče, da o tem ne bi rad govoril. Pravi, da teh grozot, ki jih je doživljal, tako ne bi mogla razumeti. Ko mu obljubim, da o tem ne bom pisala, pa se odpre tok spominov, ki mu ni konca. Starejši je, bolj se odpirajo te grozljive življenjske izkušnje. Pogosto ponovi le veliko željo, da se ta »nora morija ne bi ponovila nikoli več«. Življenje postane pekel, ko ideja zaslepi ljudi, ko ljudje postanejo stroji – kakor so bili z idejo Herrenvolka zaslepljeni nemški vojaki.

Med dolgim pogovorom, ki bi lahko trajal še ure, me je ves čas spremljalo vprašanje, kako mu je uspelo vse to preživeti in ohraniti voljo do življenja. Kako mu je uspelo ohraniti življenje, ko je že trikrat stal na robu smrti ... Kako je sploh lahko fizično vse to preživel?

Prvi odgovor mi ponuja Oskarjeva vedrina in volja do življenja: vedel je, da se ne sme smiliti sam sebi, da mora sprejemati dano situacijo in se po najboljših možnostih izvleči. Vedno je našel tovariše, sogovornike – tu pa je že drugi odgovor: znal je nekaj nemško in hitro se je učil ruščine, saj je večino časa preživel na ruskih in estonskih tleh (kjer živi tretjina Rusov, ki so prav tako služili v nemški vojski).

Reševal ga je stik z ljudmi!

In čeprav so ga Nemci že oktobra 1944 razglasili za pogrešnega, je pristal v taborišču Boroviči, nazadnje v Novgorodu. Od tam je šest tednov potoval domov čez Karpate, Moldavijo, Romunijo, Madžarsko, Hrvaško ... Vojna se je zanj končala šele decembra 1945, ko se je končno vrnil domov – a vse življenje ga spremljajo njene grozote.

Po vojni si je Oskar Dolšak ustvaril v Reki svojo družino. Zaživel je aktivno družbeno življenje in veliko sodeloval pri izboljšanju življenja v svojem kraju. Po šestdesetem letu ga je začelo vleči v planine. S hčerko je podoživljal tudi kraje in vrhove, kjer je skupaj z borci preživel Soško fronto njegov oče. Danes se pogosto vpraša, kako je obema uspelo preživeti morijo obeh vojn. In se nasmehe: »Je že moralo tako biti!«

Majda Strašek Januš

Prepevala je več kot petdeset let

Mariji Breznik ob 90. rojstnem dnevu na orglice zaigral celo Lojze Peterle

Na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca, je prestopila prag častitljivih devetdeset let in hkrati praznovala svoj god naša krajanka Marija Breznik - Micika. V domačem kraju je spoštovana, cenjena zaradi svojih žlahtnih lastnosti – prijaznosti, dobrosrčnosti, gostoljubnosti in vedrine. Bila je dobra in marljiva šivilja, v glavnem pa skrbna in dobra mama svojima hčerkama. Čeprav je bila doma zelo zaposlena, je našla čas za sodelovanje v cerkvenem pevskem zboru, kjer je prepevala več kot petdeset let in tudi igranje v raznih igrah, ki so jih uprizarjali igralci Kulturno umetniškega društva Hotinja vas, ji je bilo v veliko veselje. Njen bistri um in izvrsten spomin ji še vedno omogočata, da z zanimanjem spremlja dogajanja doma in po svetu.

V znak hvaležnosti za toplino in dobroto, ki jo izžareva njeno materinsko srce, so ji domači pripravili lepo praznovanje, ki se je začelo z zahvalno mašo v cerkvi Marijinega rojstva in nadaljevalo v družbi sorodnikov in prijateljev v bližnjem gostišču. Naključje je nanese, da so se tam sestali tudi čebelarji in med njimi Lojze Peterle, ki je prišel voščiti slavljenci in ji celo zaigral na orglice. Le-to pa ni navdušilo samo slavljence, ampak vse navzoče in je dalo praznovanju poseben pečat.



Slavljenska je ob prazniku nazdravila z visokim gostom.

➡ Milena Crnjac

📷 Katja Heržič

Zlato in srebro v Radizel

Na mednarodnem vinskem tekmovanju v New Yorku priznanje za vinarja Gregorja in Tjašo Mikuž

Na mednarodnem vinskem tekmovanju Finger Lakes International Wine Competition v New Yorku sta penina šeM-pejn, brut, rose, 2011 in RockNRoll, renski rizling, 2013 osvojila zlato in srebrno medaljo. Gre za izjemen uspeh mladega štajerskega vinarstva M-enostavno dobra vina iz Radizela, saj je na tem prestižnem tekmovanju sodelovalo 3708 vin iz kar 27 držav. Vina pa je ocenjevalo 73 najboljših svetovnih sodnikov iz 20 različnih držav. In kdo sploh sta nagrajenca? Z zlatom nagrajeni šeM-pejn, brut, rose, 2011 je po klasični metodi pridelana penina iz sorte modri pinot. Zapeljiva, češnjevo rdeča barva izdaja sadno aromo po češnjah, jagodah, malinah in gozdnih sadežih. Na okusu je polna, sadna in sveža. Je rahločutna penina, ki z igro iskrenja drobnih verižic mehurčkov jasno poudarja klasično metodo pridelave penine.

Srebrni RockNRoll 2013 je renski rizling z značilno sortno cvetico po breskvah, marelicah, cvetju, ki jih prijetno dopolnjuje nežna mineralna nota, ki odraža pestrost tal in razkazuje njegov kraljevi temperament. Prijetno-nagajiva »štajerska« kislina in uravnotežena stopnja sladkorja pa dajeta vinu harmoničnost, bogatost in svežino.

M-enostavno dobra vina domujejo na prečudoviti oazi v Radizelu na obronkih Pohorja. So mlada blagovna znamka, ki pa je kljub svoji mladosti dosegla že številne uspehe, tako doma kot na tujem. Gregor in Tjaša Mikuž snujeta novo vinsko pot s sodobnimi vinskimi prijemi in z novimi ter s kreativnimi idejami. S strokovnim znanjem in z natančnim delom v vinogradu ter vinski kleti zagotavljata, da vino ohranja naravni okus grozdja in Pohorja, z vsemi svojimi značilnostmi, ter mu dodajata tisto posebnost, ki jih naredi edinstvene.



šeM-pejn se je iz New Yorka vrnil z zlatom v prtljagi.

OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica

9. razred



Stojijo, tretja vrsta (od leve proti desni):
Matic Bedjanič, Nik Kovačević, Urban
Kolman, Juš Kimovec, Sandi Breznik,
Benjamin Habinc;

spodnja vrsta, stojijo:
razredničarka Katarina Žebavec,
Žan Franc, Luka Ogrizek, Zoey Šobernik,
Nuša Trlep, učiteljica Petra Trstenjak,
ravnatelj Anton Obreht;

sedijo:
Tin Voh, Tomaž Divjak, Nuša Pangerl,
Nela Jakopec, Nika Rudolf, Nika Benotič,
Jaka Auguštin.

Občinski fotografski natečaj

Najlepša fotografija po izboru uredništva bo deležna nagrade in objave v našem glasilu

Veselite se gledanja, občutljivost, čutnost, domišljija, vse, kar se dotakne srca, se združi ob pogledu skozi objektiv. Zato smo se odločili, da vse dijake, študente in ostale občane Občine Hoče-Slivnica povabimo k fotografskemu natečaju.

V kolikor ste ljubitelji fotografiranja, imate smisel za lepe trenutke, ki jih prenesete v objektiv, vas vabimo, da nam posredujete fotografije po e-pošti javna.dela@hoce-slivnica.si.

Tema fotografije je »Ujemite lep trenutek v kraju Občine Hoče-Slivnica«. Najlepša fotografija, ki jo bo izbral uredniški odbor občinskega glasila Utrinki, bo nagrajena in objavljena v občinskem glasilu.

Želimo vam veliko fotografskih užitkov.



OŠ Dušana Flisa Hoče

9.a razred

Stojijo, tretja vrsta (od leve proti desni):
Luka Vrbanič, Gašper Pemič, Jernej Gašperlin, Vito Černko, Benjamin Orthaber, Filip Jezernik, Anej Kmetič, Jan Veberič, Matic Smogavec;

stojijo, druga vrsta:
Domen Berglez, Zala Romih, Tjaša Božič, Tjaša Pušnik, Žiga Pečar, Lea Lešnik, Doroteja Samastur, Nina Dobaj, Daša Šumenjak;

sedijo, prva vrsta:
Nika Biškup, Sara Repnik, Eva Brūnec, razredničarka Jožica Klužer, Sanja Kresojevič, Dolores Štandeker, Aleksandra Klampfer Žičkar.

Manjka Mišela Vezjak.



OŠ Dušana Flisa Hoče

9.b razred



Stojijo, tretja vrsta (od leve proti desni):
Nik Tuš, Matic Čelofiga, Jernej Horvat, Žiga Štern, Jaka Bartol, Luka Kačičnik, Žan Jakob, Amadej Pirš, Nino Brumen, Gašper Kavnik;

stojijo, druga vrsta:
razrednik Aleksander Duh, Aljaž Brezner, Sara Žvajker, Anja Lazar, Maruša Črešnar, Azra Joldžić, Nika Merkuš, Žanet Krajnc, Luka Andreas Robič

sedijo, prva vrsta:
Lučka Stopinšek, Vanessa Suhač, Nuša Slukan, Nina Capl, Lana Fanedl, Tinkara Primec, Brina Bračko

Dvajseterica s popolnim uspehom

Z zaključkom šolskega leta se je od osnovnošolskih klopi poslovila nova generacija učencev. Posebno lepe spomine bodo imeli na osnovno šolanje tisti učenci, ki so s svojo marljivostjo in prizadevnostjo dosegali najboljši uspeh v vseh letih šolanja – odličnjaki. Takšnih učencev je bilo v letošnjem letu v naši občini 20. Župan Občine Hoče-Slivnica, Marko Soršak, jih je ob tej priložnosti obiskal na njihovih zaključnih valetah, kjer jim je čestital in podelil nagrade ter jim zaželel veliko uspeha tudi v nadaljnjem šolanju.

Irma Bračko



Odličnjaki OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica

Nuša Pangerl, Nuša Trlep, Nika Benotič, Nik Kovačević.
Manjka Urban Kolman.



Odličnjaki OŠ Dušana Flisa Hoče

Stojijo, tretja vrsta (od leve proti desni): Žiga Štern, Filip Jezernik, Luka Andreas Robič, Matic Smogavec, Vito Čerško;
stojijo, druga vrsta: razrednik 9.b Aleksander Duh, Lučka Stopinšek, Sara Repnik, Nika Merkuš, Tinkara Primec, ravnatelj Alojz Velički;
sedijo, prva vrsta: Brina Bračko, Nina Dobaj, Žiga Pečar, Nika Biškup, Lana Fanedl, razredničarka 9.a Jožica Klužer. Manjka Matic Čelofiga.

Zahvala

V prejšnji številki Utrinkov nam jo je zagodel tiskarski škrt. Pri tekstu o požaru v hiši družine Votolen – Suhač je izpadla zahvala družine, zato jo v celoti objavljamo tokrat:

Ljubi naši. Pravijo, da čas hitro teče. Nam je, leto dni bo tega kar nam je pogorela domačija, teklo zelo počasi. Bilo bi še huje, ko ne bi bilo prisrčnega občutka, da v nesreči nismo ostali sami in pozabljeni. Veliko pomoči smo prejeli, še zlasti od Občine Hoče-Slivnica, gasilcev, rdečega križa, učiteljskega kolektiva in učencev OŠ Dušana Flisa Hoče, sodelavcev podjetja Surovina, znancev, ki so nam nudili potrebno z delom na pogorišču, pa tudi z materialnimi sredstvi sosedov in sorodnikov, kot tudi tistih, ki jih sicer ne poznamo, pa so bili tu. Tako nam je mnogo lažje teklo to »požarno« leto.

Vsem najlepša hvala za drobec sebe, ki ste nam ga poklonili tako ali drugače.

Družina Votolen – Suhač

NAROČITE SE NA BREZPLAČNE NOVICE OBČINE HOČE-SLIVNICA!



E-POŠTNO IN SMS OBVEŠČANJE

Uvedli smo sistem obveščanja naših občanov o pomembnih dogodkih, prireditvah, zaporah cest,... Obveščali vas bomo preko SMS sporočil in e-poštnih sporočil. Sporočila boste prejeli od prejemnika "Občina H-S".

PRIJAVA NA SMS
IN E-OBVEŠČANJE

VSA PREJETA SMS IN E-SPOROČILA
SO ZA PREJEMNIKE BREZPLAČNA.

IME:
PRIIMEK:
GSM:
E-NASLOV:
NASLOV:
POŠTNA ŠTEVILKA:
KRAJ:
PODPIS:

www.hoce-slivnica.si